

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2018 m. spalio Nr. 10 (110)

Plaukikių triumfas

Dvi Lietuvos plaukikės
jaunimo olimpinėse
žaidynėse Buenos Airėse
iškovojo tris medalius

**EURO
JACKPOT**

LAIMĖK IKI

9 1 0

MILIJONŲ EURŲ

TURINYS

12

14

16

18

20

5

SKAITYTOJAMS

LTOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

JAUNIMO ŽAIDYNĖS

SPALVINGOSIOS BUENOS AIRĖS

12

TOK PRIZAS

D.GUDZINEVIČIŪTEI – GARBINGAS
APDOVANOJIMAS

13

TOK

| OLIMPINIO SĄJŪDŽIO OLIMPĄ

14

TRENERĖ

PER GYVENIMĄ BĖGTI NENORI

16

STALO TENISAS

ŽAIDŽIA VISI MIESTAI IR RAJONAI

18

JAPONIJOJE

SPORTAVO IR DRAUGAVO

20

IŠ ARTI

SVARBI KIEKVIENA TRENIRUOTĖ

22

LIKIMAI

TOK NARIAI NUO BALTIJOS

23

PAMAŠTYMAI

NAUJAM SEZONUI – DU LAPAI

24

PREZIDENTAI

NEVĖLUOK IR NEATVYK PER ANKSTI

26

ISTORIJA

PIRMOJO SPORTO LAIKRAŠČIO REDAKTORĖ

28

KOLEKCIININKAMS

TRISKART OLIMPINIS STADIONAS

32

KRONIKA

LTOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34

OLIMPINIS ŠVIETIMAS

PATVIRTINTAS ETIKOS KODEKSAS

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 10 (110), 2018 m.

VIRŠĖLYJE

Plaukikės Kotryna Teterevkova ir
Agnė Šeilekaitė

Kipro Štreimikio nuotr.

REDAKTORIUS

Bronius Čekanauskas

AUTORIAI

Gedas Saročka
Marytė Marcinkevičiūtė
Lina Daugėlaitė
Vytautas Ruzginas
Dainius Genys
Artūras Poviliūnas
Vytautas Žeimantas
Algis Balsys

FOTOGRAFAI

Alfredas Pliadis
Kipras Štreimikis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

SPAUSDINA

„Lietuvos ryto“ spaustuvė

TIRAŽAS

4000 egz.
ISSN 1648-6331
Online ISSN 2351-5899Jei norite dalytis žurnalo medžiaga
su savo skaitytojais, privalu
pranešti, kad informacijos šaltinis –
„Olimpinė panorama“

VISOS
LIETUVOS
KOMANDA

LTeam

2018

LTeam

APDOVANOJIMAI

*Kas nugalės, priklausos
ir nuo Tavęs!*

Gruodžio

20_{d.}

19:00

„COMPENSA“
koncertų salė
VILNIUS

www.lteam.lt

TOK prezidentas
T. Bachas sveikina
D. Gudžinevičiūtę

GARBĖ, ĮVERTINIMAS IR ĮPAREIGOJIMAS

DAINA GUDŽINEVIČIŪTĖ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTĖ

Keturi tūkstančiai jaunųjų atletų, 206 olimpinio komitetų atstovai, kasdien daugiau nei pusantro tūkstančio policininkų aplink olimpinį kaimelį saugumui užtikrinti ir viso pasaulio sporto žiniasklaidos dėmesys. Toks buvo trečiųjų vasaros jaunimo olimpinio žaidynių Buenos Airėse mastas. Lietuva šiame būryje sportininkų, šimtuose transliacijų valandų ir tūkstančiuose gigabaitų informacijos tikrai buvo pastebėta. Tai visų mūsų bendro darbo vaisius: sportininkų, trenerių, federacijų, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto komandos.

Žaidynėse Argentinoje dalyvavo penkiolikos sportininkų ir vienuolikos trenerių mūsų komanda. Šie žmonės Lietuvai iškovoję tris medalius. Agnė Šeilekaitė pelnė auksą 50 m plaukimo krūtine rungtyje, tokiu pat stiliumi plaukianti Kotryna Teterevkova iškovoję sidabrą 200 m ir bronzą 100 m distancijose. Nors esame maži, galutinėje medalių įskaitoje aplenkėme tokias valstybes, kaip Kanada, Olandija, Serbija. Esu patenkinta visos jaunimo olimpinės rinktinės pasirodymu, kiekvienas vyko su maksimaliais tikslais, kiekvienas padarė geriausia, ką tuo metu galėjo, visi įgavo patirties, žengė žingsnį į priekį, suaugusiųjų sporto link, pajuto olimpinę dvasią.

Žinoma patarlė sako, kad viščiukus reikia skaičiuoti rudenį. Atrodo, ruduo Lietuvos sportui derlingas.

Vykstant žaidynėms į Buenos Aires rinkosi Tarp-tautinio olimpinio komiteto nariai. TOK forume „Olympism in Action“ buvau pagerbta prestižiniu apdovanojimu „Moteris ir sportas“. Šis įvertinimas įteiktas už veiklą siekiant lyčių lygybės sporte. Lygybė sporte – šių dienų olimpizmo aktualija, kelias, kuriuo eina TOK, kryptis, kuria dirba viso pasaulio olimpiniai komitetai, įskaitant ir Lietuvos. Smagu žinoti, kad dažnai būname žingsniu priekyje, esame pavyzdys kitoms šalims, skatiname jas neatsilikti. Tad apdovanojimas, įteiktas man, praktiškai yra skirtas visai Lietuvai, šia kryptimi žiūrinčiai mūsų šalies sporto bendruomenei, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto komandai.

Ilgai atsiminsiu spalio 9 dieną. Eilinės TOK sesijos metu buvau išrinkta TOK nare. Tai didžiulė garbė, didžiulis įvertinimas ir įpareigojimas. Nors tapau individualia TOK nare, aš esu Lietuvos atstovė ir šis įvertinimas nėra asmeninis nuopelnas – tai mūsų visos veiklos pripažinimas, pasaulinės organizacijos matymas ir suvokimas, ką veikia mūsų šalis, mūsų regionas. TOK dėmesys mums dar kartą parodo, kad net ir nedidelė komanda, dirbanti su aistra bei atsidavimu, daro didžius darbus ir yra matoma pasaulyje. O nuo šiol turės ir sprendimo galią.

Gražaus ir saulėto rudens, bičiuliai!

”

SMAGU ŽINOTI, KAD DAŽNAI BŪNAME ŽINGSNIU PRIEKYJE, ESAME PAVYZDYS KITOMS ŠALIMS, SKATINAME JAS NEATSILIKTI.

Kipro Štreimikio nuotr.

Sauliaus Čirbos nuotr.

Lietuvai atstovavo penkiolika sportininkų

SPALVINGOSIOS BUENOS AIRĖS

SPALIO 6–18 D. ARGENTINOS SOSTINĖJE BUENOS AIRĖSE VYKO TREČIOSIOS VASAROS JAUNIMO OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS, KURIOSE TARP 4 TŪKST. ATLETŲ IŠ VISO PASAULIO RUNGĖSI IR 15 LIETUVOS SPORTININKŲ, ATSTOVAVUSIŲ AŠTUONIOMS SPORTO ŠAKOMS. PĻAUKIKĖS AGNĖ ŠELEIKAITĖ BEI KOTRYNA TETEREKOVA IŠKOVOJO TRIS VISŲ SPALVŲ APDOVANOJIMUS.

GEDAS SAROČKA

Bendroje medalių įskaitoje Lietuva pasidalijo 52–55 vieta. Tiek pat medalių iškovojo Danija, Izraelis ir Tunisas. O daugiausiai apdovanojimų pelnė rusai, kinai ir japonai. Žaidynėse buvo pagerinti du Lietuvos jaunimo rekordai, daugelis mūsų sportininkų pasiekė geriausius asmeninius rezultatus.

FAKTAI IR SKAIČIAI

Gimtasis tango miestas Buenos Airės garsus ne vien dėl seniausios Pietų Amerikoje metro sistemos ar plačiausios pasaulyje, net 12 juostų gatvės *Avenida 9 de Julio*. Šis miestas į istoriją įeis ir dėl to, kad pirmą kartą jaunimo olimpinės žaidynės buvo atidarytos ne stadione, o miesto centre, prie garsiojo obelisko. Kuo dar įdomios Argentinos sostinėje vykusios jaunimo olimpinės žaidynės?

Jaunimo olimpinės žaidynės Buenos Airėse – trečiosios. Pirmosios dvejys vyko Singapūre ir Kinijos mieste Nandzinge. Pietų Amerikos žemyne vykusiose žaidynėse pirmą kartą dalyvavo po lygiai vaikinių (1999) ir merginų (1999). Visi sportininkai gyveno olimpiniam kaimelyje, kuriame apsisistojo

ir 3 tūkst. komandas aptarnaujančio personalo.

Anot Argentinos žiniasklaidos, būtent olimpinis kaimelis tris savaites buvo saugiausia vieta šalyje, o gal net visame žemyne. Kasdien jį saugojo 1700 policininkų, kareivių ir specialiųjų pajėgų atstovų. Pasibaigus jaunimo olimpinėms žaidynėms sportininkų kaimelį Buenos Airių valdžia žada transformuoti į gyvenamuosius butus, kurie bus skirti vargingoms šeimoms.

Didžiausią sportininkų būrį į žaidynes delegavo šeimininkai – 141. Mažiausias delegacijas, t.y. po vieną sportininką, – Kuko Salos ir Tuvalu. Iš viso Buenos Airėse varžėsi 206 šalių ir olimpinė komitetų atstovai.

Daugiausiai medalių iškovojo Rusijos (29 aukso, 18 sidabro, 12 bronzos), Kinijos (18, 9, 9) ir Japonijos (15, 12, 12) sportininkai. Lietuva su trimis medaliais (1, 1, 1) užėmė 52–55 vietą ir aplenkė tokias valstybes, kaip Olandija, Suomija, Serbija, Lenkija, Kanada. Bent vieną medalį Argentinoje iškovojo 93 valstybės, aukso – 63.

YOUTH OLYMPIC GAMES

EILĖS

BILIJETAI

Jaunimo olimpinė žaidynių varžybas Buenos Airėse stebėjo labai daug žiūrovų. Organizatoriai išdalijo 662 tūkst. apyrančių – bilietų į sporto arenas. Visi bilietai buvo nemokami. Žiūrovai, net ir iš anksto užsiregistravę internetu, į vidų patekdavo atstovėję eilėse. Norintieji garantuoti pamatyti finalines varžybas ateidavo iš anksto ir eilėse pralaukdavo po 7–8 valandas.

PALYDOS

ĮTEIKĖ VĒLIAVĄ

Spalio 2 d. iš Vilniaus oro uosto į Buenos Aires, į jaunimo olimpinės žaidynės, išvyko Lietuvos jaunimo olimpinė rinktinė. Su gražiausiais linkėjimais sportininkus išlydėjo švietimo ir mokslo ministrė Jurgita Petrauskienė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, Vilniaus oro uosto vadovas Dainius Čiuplys, laikinai KKSD vadovė Kornelija Tiesnesytė.

Ministrė rinktinės kapitonui Dominykui Čepiui įteikė Lietuvos vėliavą, o ją kovingai prakaitu suvilgyti linkėjo palydose dalyvavę olimpiečiai Andrius Gudžius, Diana Lobačevskė, Saulius Ritteris, Brigita Virbalytė ir Justinas Kinderis.

Žaidynėse su nemokamais bilietais apsilankė 662 tūkst. žiūrovų, jas sėkmingai surengti padėjo 8 tūkst. savanorių.

MOTYVAVO IR POKŠTAS

„Jei laimėsi aukso medalį, pamatysi mane plaukiantį su moterišku maudymosi kostiumėliu“, – maždaug tokiais žodžiais plaukikas Arijus Pavlidis motyvavo kolegę Agnę Šeilekaitę prieš 50 m krūtine finalą. Juokais pasakyta frazė netrukus virto daugiausiai patiktųjų „LTeam“ „Facebook“ paskyroje surinkusia istorija. A.Šeilekaitė finale buvo greičiausia, iškovojo aukso medalį ir privertė arenos didžiejų sugroti Lietuvos himną.

Lietuvė distanciją įveikė per 31,37 sek. ir artimiausią persekioją australę Chelsea Hodges aplenkė 0,05 sek. Trečią vietą užėmė slovėnė Tina Celik – 31,75 sek.

„Prieš plaukimą jaučiau jaudulį, kas man nėra būdinga. Tikėjau geresnio rezultato, bet medalis yra, tai viskas gerai. Smagu, labai smagu, pirmą kartą man grojo Lietuvos himną. Svarbiausia dabar neužmigti ant laurų“, – po apdovanojimų ceremonijos sakė A.Šeilekaitė.

Agnės medalis Lietuvai buvo keturioliktas jaunimo olimpinių žaidynių istorijoje. Verta priminti, kad du aukso medaliai būtent 50 ir 100 m krūtine rungtyse 2014-aisiais Nandzinge iškovojo dabar jau ir olimpinė čempionė Rūta Meilutytė, o buvęs Rūtos treneris Giedrius Martinionis dabar treniruoja A.Šeilekaitę.

SIDABRINĖ IR BRONZINĖ KOTRYNA

Dar du medaliai Lietuvai iškovojo Kotryna Teterevkova. 16-metė vilnietė buvo antra 200 m krūtine plaukime, o perpus trumpesnę distanciją baigė trečia. Nors rezultatu mūsų šalis nebuvo patenkinta (šiais metais 100 m K.Teterevkova plaukė kone sekunde greičiau), medaliai šią perspektyvią plaukikę motyvavo susitelkti ateities kovoms.

Tikra drama vyko 200 m plaukimo rungtyje. Į finalą patekusi su aštuntu rezultatu lemiamame plaukime Kotryna savo laiką pagerino net trimis sekundėmis (2:28,18) ir iškovojo sidabrą. Finale trenerio Michailo Romanovskio auklėtinė nusileido tik japonai Shiori Asabai (2:26,80).

„Tai, ką ji padarė, yra neįtikėtina. Tai stebuklas“, – vos auklėtinė palietus sienelę susiėmęs už galvos kalbėjo ir, žinoma, džiaugėsi M.Romanovskis.

Žaidynių atidarymo šventėje Lietuvos vėliavą nešė rutulio stūmikas D.Čepys

K.Teterevkova
su treneriu
M.Romanovskiu
ir kineziterapeutu
R.Pivoriūnu
(dešinėje)

A.Šeikaitė ir jos
treneris G.Martinionis

Buenos Airių baseine K.Teterevkova sužvejojo
du medalius

Plaukikas A.Pavlidis

Šiek tiek šaltakraujiškiau savo emocijas nulipusi nuo nugalėtojų pjedestalo reiškė pati sportininkė. „Į plaukimą atėjau ne varžytis su kitais, o su savimi. Šiandien ši kova buvo sėkminga“, – sakė K.Teterevkova.

Kitaip jai klostėsi 100 m krūtine varžybos. Kvalifikacijoje ir pusfinalyje Kotryna buvo greičiausia, bet finale tempo išlaikyti nepavyko. 100 m krūtine plaukime užtikrintai triumfavo Rusijos sportininkė Anastasija Makarova (1:07,88), antra atplaukusi airė Niamh Coyne (1:08,90) K.Teterevkovą aplenkė vos 0,05 sek.

DU REKORDAI

Papokštavęs su moterišku maudymosi kostiumėliu A.Pavlidis kaip reikiant surimtėjo įšokęs į olimpinį Buenos Airių baseiną. Tailande gyvenantis ir besitreniruojantis vilnietis pagerino net du Lietuvos jaunimo iki 17 metų rekordus.

Pirmąjį patobulino per kvalifikacinį 50 m nugara plaukimą. Arijus distanciją įveikė per 26,46 sek. Antrasis jaunimo rekordas krito 200 m nugara kvalifikaciniame etape (2:02,11). Tiesa, lemiamuose plaukimuose A.Pavlidis buvo lėtesnis ir medalių neiškovojo. Tokių pat distancijų varžybose plaukęs šiaulietis Alanas Tautkus į finalinius varžybų etapus neprasibrovė.

MALONIAI STEBINO ŠAULĖ

Gerokai savo akcijas pakėlė į jaunimo olimpines žaidynes su vardiniu bilietu patekusi šaulė Greta Rankelytė. Pirmą kartą karjeroje 17-metė lietuvė iškopė į tokio aukšto lygio 10 m šaudymo pneumatiniu pistoletu varžybų finalą bei aplenkė ne vieną favoritę. Po kvalifikacinio šaudymo Greta buvo penkta (562 tšk., 12x), o finale iškovojosi aštuntą vietą.

„Mūsų tikslas buvo pakartoti geriausią asmeninį rezultatą, kuris kaip tik yra 562 taškai. Kalbant atvirai, nesitikėjome būti finale, tad šiuo pasiekimu labai džiaugiamės. Lemiamoje varžybų atkarpoje Gretą sukaustė jaudulys, buvo matyti, kad ji prie taikinio nuėjo įsitempusi. Į tokių svarbių varžybų finalą Greta dar nebuvo patekusi. Auklėtinės pasirodymą vertinu puikiai, Greta įvykdė iškeltus tikslus ir pasisėmė neįkainojamos patirties“, – sakė trenerė Vida Zvencienė.

Kvalifikaciją G.Rankelytė įveikė ir mišrių dvejetų varžybose. Tai lietuvė padarė su moldavu Kirilu Usanli. Tiesa, varžybų ketvirtfinalyje Lietuvos ir Moldovos komanda neatsilaikė prieš indės Manu Bakher ir Bezhanu Fauzulajevą iš Tadžikistano duetą – 8:10. Lygioje kovoje į pergalę nugalėtojus tempė M.Bakher, prieš kelias dienas tapusi asmeninių varžybų čempione. Bendroje įskaitoje lietuvės ir moldavo duetas užėmė šeštą vietą.

Auksinis
A.Šeleikaitės
mūšas

NEJPRASTA DISTANCIJA

2018 m. Europos jaunių irklavimo čempionate trečią, o pasaulio čempionate ketvirtą vietą užėmusios irkluotojos Kamilė Kralikaitė ir Vytutė Urbonaitė joms neįprastos 500 m distancijos trasoje liko šeštos. Pusfinalyje likusios ketvirtos, B finale merginos lygiai irklavo su Italijos įgula ir tik paskutiniuose grybšniuose jai nusileido 0,66 sek. Už nugaros lietuvės paliko Olandijos ir Kroatijos irkluotojas.

„Suvažiavo labai stiprios įgulos. Žiūrint į jas ir į distanciją, kurią irkluojant viršų ima sprinterio savybės, manau, merginos padarė, ką galėjo“, – auklėtinių pasirodymą įvertino treneris Vladislavas Sokolinskis.

Verta priminti, kad kvalifikaciniai plaukimai Buenos Airių centre esančiame kanale buvo dvigubai ilgesni ir su apsisukimu įpusėjus distanciją (500 m + apsisukimas + 500 m).

LENGVAATLEČIAMS – PATIRTIS

Į jaunimo olimpinės žaidynės gerinti asmeninių rezultatų vyko trys lengvosios atletikos atstovai: barjerininkas Dovidas Petkevičius, disko metikas Matas Makaravičius ir rinktinės kapitonas bei vėliavnešiu išrinktas rutulio stūmikas Dominykas Čepys.

D.Čepys buvo arti savo asmeninio rezultato, geriausiu bandymu įrankį nustumė 17,97 m (asmeninis rekordas – 18,34 m). Šį rezultatą palangiškis pasiekė antrajame varžybų etape, kuriame užėmė 10 vietą. Pirmajame etape jis liko keturioliktas, tuomet jo stumtas įrankis nuskriejo 17,34 m. Bendroje įskaitoje Lietuvos jaunimo olimpinės rinktinės kapitonas užėmė 11 vietą.

„Pirmą dieną buvau išsigandęs, į sektorių išėjau kaip nesavas. Nikstelėta čiurna irgi padarė savo, pasirodžiau silpnai. Antrame etape pirmieji du metimai irgi nebuvo sėkmingi, tačiau trečiasis (17,66 m – aut. past.) atgaivino, užsidegė akys, po jo norėjosi daugiau. Ketvirtajame ėjau „va bank“ ir tokiu momentu, tokiomis aplinkybėmis, kaip žiemos sezono pradžia, rezultatas pavyko visai geras“, – sakė D.Čepys.

Jaunimo olimpinė žaidynių rutulio stūmimo čempionu tapo argentinietis Nazareno Sasia, pirmame

etape rutulį nustumęs 21,98 m, antrame – 21,24 m.

110 m su barjeriais bėgęs D.Petkevičius puikiai pradėjo antro etapo varžybas, pusę distancijos bėgo pirmas, tačiau pabaigoje koja kliudė barjerą, pradado greitį ir finišavo trečias – 14,72 sek. Tai beveik sekunde prastesnis laikas nei asmeninis Dovidovo rezultatas. Susumavus abiejų bėgimų laikus (pirmasis – 14,56 sek.) lietuviui bendroje įskaitoje atiteko 16 vieta.

„Į žaidynes atvykau po reabilitacijos. Galima sakyti, kad tik čia pradėjau treniruotis visa jėga. Taip sporte kartais būna. Pirmame bėgime startavau aštriai, tačiau vėliau bėgau lyg prislopęs, teko vyti nuvažiuojantį traukinį. Antrame jaučiausi kur kas geriau, pusę distancijos pirmavau, tačiau koja kliudžia barjerą ir tai paveikė rezultatą“, – varžybas komentavo D.Petkevičius. Nugalėtoju tapo Kataro bėgikas Owaabas Barrowas (13,33 ir 13,17 sek.).

Labai nesėkmingai varžybos susiklostė disko metikui M.Makaravičiui. Sportininkas iš Alytaus abiejuose etapuose atliko po keturis metimus, tačiau visus kartus neišsilaikė sektoriuje ir neatliko nė vieno įskaitinio metimo. Rungtį laimėjo Connoras Bellas iš Naujosios Zelandijos (66,24 ir 66,84 m).

ŠALIA MEDALIO

„Trimis sekundėmis pagerinau asmeninį plaukimo rezultatą, gerai bėgau ir šaudžiau. Didžiojuosi savimi, tikrai atidaviau visas jėgas, padariau viską, ką galėjau. Jei burtai būtų buvę palankesni, būčiau galėjusi kovoti dėl labai aukštų vietų“, – vos finišavusi po mišrių tarptautinių šiuolaikinės penkiakovės varžybų sakė 16-metė Elzbieta Adomaitytė. Šiose varžybose ji su Angelu Hernandezu iš Venesuelos (21 pozicija asmeninėse varžybose) užėmė 16 vietą.

Asmeninėse varžybose vilnietė liko trylikta (978 tšk.). Pagrindiniame fechtavimosi etape ji surinko 210 taškų ir pasidalijo 12–16 vietą, plaukdama pagerino asmeninį rekordą (200 m – 2 min. 30,65 sek.), buvo 21-ma ir pelnė dar 249 taškus. Per papildomą fechtavimosi etapą Lietuvos sportininkė taš-

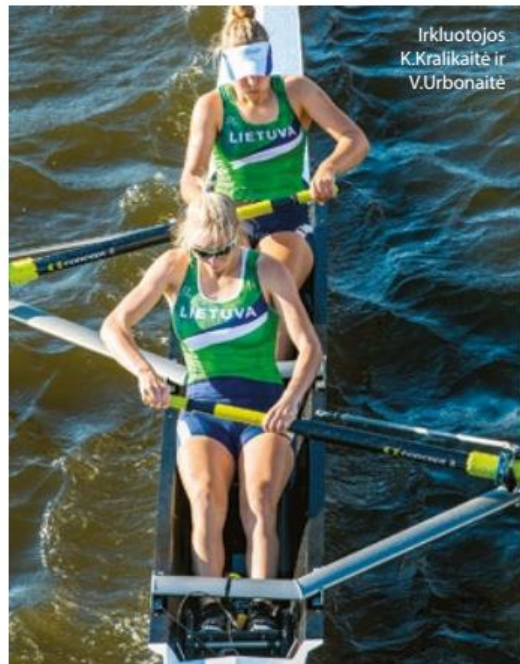
”

SMAGU, LABAI SMAGU, PIRMA KARTĄ MAN GROJO LIETUVOS HIMNĄ. SVARBIAUSIA DABAR NEUŽMIGTI ANT LAURŲ.

AGNĖ ŠELEIKAITĖ

Šaulę G.Rankelytę ir jos trenerę G.Zvencienę (dešinėje) sveikino LTKO prezidentė, šaudymo olimpinė čempionė D.Gudzinevičiūtė ir Lietuvos šaudymo sporto sąjungos viceprezidentė, LTKO užsienio ryšių direktorė V.Masalskytė

Irkluotojos
K.Kralikaitė ir
V.Urbonaitė

Aistringiausi lietuvių sirgaliai – delegacijos vadovai ir nariai

D.Petkevičiaus finišas

Gimnastė
E.Stalinkevičiūtė

Penkiakovininkai E.Adomaitytė ir A.Kazlas

kų neužsidirbo. Aukščiau lietuvių pakilo po bėgimo ir šaudymo rungčių. Čia vilnietė užtruko 13 min. 1,40 sek. (bėgimas – 12 min. 3,51 sek., šaudymas – 57,89 sek.), užėmė dešimtą vietą ir pelnė 519 taškų. Čempione tapo egiptietė Salma Abdelmaksoud (1067 tšk.).

Vaikinų varžybose Aivaras Kazlas buvo greičiausias šaudymo rungtyje, tačiau medaliui to nepakako. Per pagrindinį fechtavimosi etapą kaunietis surinko 210 taškų ir bendroje įskaitoje dalijosi 11–12 vietą. Plaukimo rungtyje lietuvis buvo septintas (200 m – 2 min. 6,39 sek., 298 tšk.), per papildomą fechtavimosi etapą taškų nepelnė, o bėgimo ir šaudymo rungtyje liko šešioliktas (12 min. 8,50 sek.: šaudydamas sugaišo 43,4 sek., bėgdamas 11 min. 25,1 sek., 572 tšk.). Bendroje įskaitoje A.Kazlas surinko 1080 taškų ir užėmė 13 vietą. Nugalėjo egiptietis Ahmedas Elgendy (1179).

Daug vilčių teikė A.Kazlo ir pasaulio jaunimo čempionės Alice Rinaudo iš Italijos startas mišrių tarptautinių dvejetų estafetės varžybose. Fechtavimosi etape Lietuvos ir Italijos duetas surinko 240 taškų (4 vieta), plaukimo rungtyje pelnė 305 taškus (2:02,75 min. – 10 vieta), papildomame fechtavi-

mosi etape pelnė vieną tašką ir tai leido po dviejų rungčių užimti ketvirtą vietą bendroje įskaitoje. Tačiau bėgant ir šaudant aukščiau pakilti nepavyko, o šioje rungtyje užimta 19 vieta (557 tšk.) lietuvių ir italės duetą nubloškė į galutinę aštuntą poziciją (1103 tšk.).

„Ruošėmės geriausiajam startui, bet geriausiai pasirodyti nepavyko. Visiems pasitaiko klaidų, iš jų reikia pasimokyti. Bandžiau būti greitas, todėl pritrūko koncentracijos, susikaupimo. Labai daug žmonių stebėjo varžybas, tai irgi pridėjo jaudulio“, – pasakojo A.Kazlas.

Mišrių varžybų jaunimo olimpiniais čempionais tapo egiptietis tas pats A.Elgendy ir kinė Yewen Gu (1168 tšk.).

GIMNASTĖ PASIEKĖ TIKSLĄ

Buenos Airėse savo pasirodymu liko patenkinta gimnastė Eglė Stalinkevičiūtė. Pagrindinis jos tikslas patekti į asmeninių varžybų finalą buvo įgyvendintas.

„Buvo rungčių, kuriose ėjau „fukus“, buvo rungčių, kuriose jaučiuosi užtikrinta. Pavyko patekti į finalą, todėl nuotaika labai gera“, – atlikusi keturis pratimus džiaugsmu tryško vilnietė.

Sunkiaatletis Ž.Žilinskas

Olimpiniame kaimelyje netrūko ir pramogų, ir galimybių atsikvėpti

TALISMANAS

PANDI

Jaunimo olimpinė žaidynių talismanas jaguaras Pandi buvo bene pats populiariausias suvenyras, su kuriuo mėgo fotografuotis sportininkai, žiūrovai.

Jaguarai gyvena Šiaurės Argentinoje, tai dažniausiai šios šalies įvairiose emblemosse vaizduojamas laukinis gyvūnas. Žaidynių talismanu jis buvo išrinktas todėl, kad įkveptų jaunimą siekti aukščiausių rezultatų, nes šis gyvūnas įveikia visas jo kelyje pasitaikančias kliūtis. Be to, norėta priminti pasauliui, kad šiuos grakščius žvėris reikia saugoti nuo išnykimo.

Atrodo, kad Pandi susidorojo su visomis jam iškeltomis užduotimis.

Lietuvos rinktinės gydytojas D. Barkauskas

Į stipriausiųjų aštuonioliktuką su paskutiniu bilietu patekusi lietuvė finale dar kartą publikai pasirodė ant buomo, lygiagrečių, atliko atraminį šuolį bei laisvuosius pratimus, surinko 48,099 taško ir bendroje įskaitoje užėmė 16 vietą. Nugalėtoja tapo italė Georgia Villa (54,066 tšk.).

Mišrių tarptautinių gimnastikos varžybų bendroje įskaitoje E. Stalinskičiūtė, dalyvavusi Annos Bessonovos komandoje, liko ketvirta. Komandą sudarė 13 įvairiose disciplinose ir ant įvairių prietaisų pasirodžiusių sportininkų, kurie komandos sąskaitą pildė asmeninėse varžybose iškovotais taškais.

KITA SVORIO KATEGORIJA

Sunkiaatletis Žilvinas Žilinskas drauge su treneriu Vincu Šlevinskiu vos atvykę į Buenos Aires nusprendė šoktelėti į aukštesnę svorio kategoriją. Tad marijampolietis dalyvavo ne iš anksto planuotos svorio kategorijos iki 69 kg, o iki 77 kg varžybose. Pasak Ž. Žilinsko, taktika pasiteisino.

Dvikovėje jis surinko 239 kg. Lietuvis išrovė 109 kg, išstūmė 130 kg. Verta paminėti, kad atlikdamas rovimą veiksmą Ž. Žilinskas iškėlė 112 kg, stūmimo – 137 kg, tačiau abiejų lietuvių asmeninių rekordų neįsiskaitė teisėjai.

„Kad ir kaip ten būtų, pagerinau asmeninį rovimą rekordą, stūmimo rungtyje pakartojau geriausią savo rezultatą. Septintą vietą ir savo pasirodymą vertinu teigiamai“, – patikino Ž. Žilinskas.

STALO TENISAS

Lietuvos stalo teniso Saboniu vadinamas beveik dviejų metrų ūgio Medardas Stankevičius, jau dvejus metus atstovaujantis Lietuvos vyrų stalo teniso rinktinei, Argentinoje susidūrė su ypač didele bendraamžių konkurencija. Grupės etape lietuvis po atkaklių kovų pralaimėjo visas tris dvikovas.

Pirmojo etapo pirmoje kovoje Medardas 2–4 (9:11, 11:8, 7:11, 11:9, 3:11, 5:11) turėjo pripažinti Manavo Thakkaro iš Indijos pranašumą. Antroje kovoje, stojęs prieš Javeną Mas Choongą iš Malaizijos, pirmavo 3:1, tačiau mačo pabaigoje paleido iniciatyvą, o drauge ir pergalę – 3:4. Nepavyko laimėti ir paskutinio mačo – 1:4 nusileido Aminui Ahmadianui iš Irano. Bendroje įskaitoje M. Stankevičius užėmė 18–25 vietą.

Ne ką geriau stalo tenisininkui sekėsi ir mišrių dviejų varžybose. Poroje su čeki Zdena Blaškova pralaimėjo abi dvikovas – 0:3.

D.GUDZINEVIČIŪTEI – GARBINGAS APDOVANOJIMAS

**DAINOS GUDZINEVIČIŪTĖS VEIKLA SIEKIANT LYČIŲ LYGYBĖS
SPORTE ĮVERTINTA TARPTAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO
APDOVANOJIMU „MOTERIS IR SPORTAS“. JŲ LTOK VADOVEI
BUENOS AIRĖSE ĮTEIKĖ TARPTAUTINĖS TRIATLONO FEDERACIJOS
PREZIDENTĖ MARISOL CASADO.**

Prizas
„Moteris ir
sportas“

Apdovanojimo teikimo išskilmės surengtos per pirmą sykį istorijoje vykusį TOK forumą „Olympism in Action“. Jis organizuotas trečiųjų jaunimo vasaros olimpijų žaidynių išvakarėse. Spalio 8–9 d. Argentinos sostinėje vyko 133-ioji TOK sesija, kurios metu D.Gudzinevičiūtė buvo išrinkta TOK nare.

LTOK prezidentės kandidatūrą apdovanojimui „Moteris ir sportas“ gauti pasiūlė Europos olimpijų komitetų asociacija (EOK). D.Gudzinevičiūtė nuo 2014 m. buvo šios organizacijos Lyčių lygybės komisijos vadovė, be to, jau antrą kadenciją yra EOK vykdomojo komiteto narė.

„Moteris ir sportas“ prizai taip pat atiteko šioms kitų žemynų atstovėms: Afrikos – Rachelei Muthogai iš Kenijos, Amerikos – kanadietei Chandrai Crawford, Azijos – Samarai Nazar iš Jordanijos, Okeanijos – Lauren Jackson iš Australijos.

D.Gudzinevičiūtės vadovaujamas LTOK itin daug dėmesio skiria lyčių lygybei sporte skatinti. Nuo 2014 m. Lietuvoje rengiami moterims skirti kvalifikacijos kėlimo kursai bei kiti projektai. LTOK glaudžiai bendradarbiauja su Europos lyčių lygybės institutu. Pernai spalį Vilniuje vyko pirmasis TOK forumas „Moterų lyderystės stiprinimas

Iškilmingos
ceremonijos
akimirka

Kipro Štreimniko nuotr.

mas Europoje“. Jame lankėsi ir kalbą sakė TOK prezidentas Thomas Bachas.

„Seniai įrodyta, kad produktyvesni yra tie kolektyvai, kuriuose išlaikomas vyrų ir moterų balansas. Abiejų lyčių atstovai, dirbdami kartu, vieni kitus gerai papildo, o ne stabdo ar užima vieni kitų vietas. Net Lietuvos mažųjų žaidynėse darželinukų komandose yra po lygiai berniukų ir mergaičių. To link einame ir per kitas žaidynes, šiuo principu vadovaujamės rengdami Europos jaunimo olimpijų festivalį. Lyčių lygybė turėtų atsispindėti ir kalbant apie vadovaujamus postus. Štai LTOK vykdomajame komitete dabar dirba penkios moterys“, – sakė D.Gudzinevičiūtė.

Mūsų šalyje vykstančiuose treneriams ir sporto administratoriams skirtuose kursuose jau ne vienerius metus moterys sudaro mažiausiai 40 proc. dalyvių. Būtent tokios proporcijos nuo 2017 m. reikalauja TOK. „Mes tai įgyvendiname daug anksčiau be jokių reikalavimų. Šioje srityje dažnai esame žingsniu priekyje ir skatiname kitus olimpiinius komitetus neatsilikti“, – ragino D.Gudzinevičiūtė.

Kasmet teikiami šeši „Moteris ir sportas“ apdovanojimai – po vieną penkių

žemynų atstovams ir vienas pasaulinis, kurį gali gauti ne tik asmenys, bet ir organizacijos. Tarp laureatų yra buvę ir vyrų, aktyviai prisidedančių prie lyčių lygybės sporte propagavimo.

2013 m. Europai skirtas apdovanojimas „Moteris ir sportas“ buvo įteiktas tuometei Lietuvos moksleivių ir studentų sporto centro direktorei Onai Babonienei. Diplomus „Moteris ir sportas“ yra gavusios ir kitos mūsų šalies atstovės: Birutė Kalėdienė, Angelė Rupšienė, Lucija Kalvaitienė, Roma Grinbergienė.

Ant „Olympism in Action“ pagrindinės scenos Buenos Airėse pasirodė ir dar viena lietuvė – tarp forumo pranešėjų buvo LTOK olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė. Drauge su dar trimis pranešėjais ji pasisakė diskusijoje „Švietimas ir kompetencijų ugdymas per sportą“.

Nacionaliniams olimpiiniams komitetams atstovavusi V.Balsytė savo kalboje akcentavo ilgalaikių švietimo programų poreikį ir būtinybę, pabrėžė švietimo komunikacijos visuomenei bei nacionalinių olimpiinių komitetų bendradarbiavimo su valstybinėmis institucijomis svarbą.

Naujieji TOK nariai su TOK prezidentu T. Bachu

Į OLIMPINIO SAJŪDŽIO OLIMPA

LTOK PREZIDENTĖ DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ NUO ŠIOL DALYVAUS SPRENDŽIANT SVARBIAUSIUS PASAULIO OLIMPINIO JUDĖJIMO KLAUSIMUS – BUENOS AIRĖSE SPALIO 9 D. VYKUSIOJE 133-IOJOJE EILINĖJE TARPTAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO SESIJOJE JI BUVO IŠRINKTA TOK NARE.

„Esu labai dėkinga Tarptautiniam olimpiniam komitetui ir prezidentui Thomui Bachui už pasitikėjimą bei pripažinimą. Noriu pabrėžti, kad nors tapau individualia TOK nare, aš esu Lietuvos atstovė ir šis įvertinimas nėra asmeninis nuopelnas, tai visos mūsų komandos pripažinimas. Tai dar kartą parodo, kad net ir nedidelė komanda, dirbanti su aistra bei atsidavimu, daro didžius darbus ir yra matoma pasaulyje“, – po rinkimų sakė D.Gudzinevičiūtė. Iki šiol nė vienas lietuvis nebuvo tapęs TOK nariu.

Vienos svarbiausių TOK nariams patiktų galių – organizacijos prezidento, viceprezidentų ir Vykdomojo komiteto rinkimai, Olimpinių chartijos keitimas, olimpinių žaidynių sostinių išrinkimas, TOK metinių ataskaitų ir biudžeto tvirtinimas, naujų nacionalinių komitetų ar kitų sporto organizacijų priėmimas į TOK, olimpinių vertybių sklaidimas, priežiūra ir puoselėjimas savo šalyse.

Kartu su D.Gudzinevičiūte naujais TOK nariais išrinkti dar aštuoni olimpinių judėjimo atstovai. Jų kandidatūras TOK vykdomasis komitetas atrinko praėjusią vasarą, po to patikrino TOK etikos komisija.

Kartu su LTOK vadove individualiais TOK nariais dar tapo Ruandos olimpinio komiteto pirmoji viceprezidentė Felicite Rwemarika, TOK sportininkų palaikymo komisijos atstovė iš Af-

ganistano Samira Asghari, Paragvajaus olimpinio komiteto prezidentas Camilo Perezas Lopezas Moreira ir Italijos olimpinio komiteto vadovas Giovanni Malago.

Šias penkias kandidatūras TOK vykdomajam komitetui pasiūlė TOK narių rinkimų komisija, kuriai pirmininkauja Didžiosios Britanijos princesė Ana.

Dar keturi nauji nariai atstovauja olimpinių judėjimo organizacijoms – nacionaliniams olimpiniam komitetams (Ugandos olimpinio komiteto prezidentas Williamas Frederickas Blickas, Butano olimpinio komiteto vadovas Jigyelis Ugyenas Wangchukas) ir tarptautinėms asociacijoms (Tarptautinės gimnastikos federacijos prezidentas Morinari Watanabe, Tarptautinio parolimpinio komiteto vadovas Andrew Parsonsas).

Po rinkimų Argentinoje TOK narių skaičius buvo išaugęs iki 106. Tačiau spalio 16 d. Buenos Airėse netikėtai sustojus Tarptautinės krepšinio federacijos generalinio sekretoriaus 51-erių metų Patricko Baumanno širdžiai, liko 105 TOK nariai.

Pagal Olimpinių chartiją iš viso TOK narių gali būti ne daugiau kaip 115. Iki 70 TOK narių gali būti individualūs, nesusię su jokiais einamomis pareigomis asmenys, 15 – karjerą tęsiantys sportininkai, 15 – tarptauti-

nių sporto federacijų arba asociacijų atstovai, 15 – nacionalinių olimpinių komitetų arba jų asociacijų nariai.

Individualūs TOK nariai renkami aštuonerių metų kadencijai su galimybe būti išrinktam dar kelias kadencijas, bet šių asmenų amžius negali viršyti 70 metų.

2000 m. Sidnėjaus olimpinė čempionė D.Gudzinevičiūtė įvertinta už indėlį siekiant lyčių lygybės sporte, atstovavimą mūsų šalies sportininkų interesams svarstant jiems svarbius klausimus Lietuvoje, aktyvią veiklą tarptautiniame olimpiniam judėjime.

Europos olimpinių komitetų Vykdomojo komiteto narė D.Gudzinevičiūtė nuo šiol darbuosis ir TOK sportininkų palaikymo komisijoje. Jos artimiausias posėdis – sausį Lozanoje. Šios komisijos pirmininkas – legendinis Ukrainos šuolininkas su kartimi Sergejus Bubka, tarp 36 komisijos narių yra olimpiniai čempionai rusė Jelena Isinbajeva, marokietis Hishamas El Guerroujus, Rumunijos gimnastikos superžvaigždė Nadia Comaneci, kiti žinomi atletai, sporto organizacijų atstovai.

Nuo išrinkimo TOK nare nepaėjus nė parai D.Gudzinevičiūtė jau pradėjo vykdyti naujas pareigas – įteikė medalius žaidynių fechtavimo varžybų nugalėtojams.

PER GYVENIMĄ BĖGTI NENORI

NORS BAIGUS SPORTINĘ KARJERĄ NEBELIKO KASDIENIŲ TRENIRUOČIŲ, STOVYKLŲ IR VARŽYBŲ MARATONO, BUVUSI SEPTYNKOVININKĖ AUSTRA SKUJYTĖ PAJUNTA, KAIP LAIKŲ MAŽTA, NES TEMPĄ DIKTUOJA SKUBANTI MŪSŲ DIENŲ VISUOMENĖ.

LINA DAUGĖLAITĖ

„Matai, kaip žmonės visur bėga, skuba, lekia, nespėja. Taip nesinori, bet jauti, kad šis visuotinis lėkimas ir tave po truputį verčia bėgti, skubėti, nerasti laiko elementariems dalykams, netgi šiaip apmąstymui ar knygai. Man tai labai nepatinka, aš kiek įmanoma tam priešinuosi. Stengiuosi viską daryti, kad nereikėtų bėgti per gyvenimą ir neturėti laiko sustoti apsidairyti aplinkui“, – sako šiandien trenere dirbanti olimpinė vicečempionė A.Skujytė.

Nebeliko sportinės rutinos, bet ją keičia kiti rūpesčiai. „Todėl negali sakyti, kad atsirado daug laisvesnio laiko. Tiesiog žinai, kad nebėra to, kas buvo. Keista. Anksčiau žinodavai, kad treniruotės – prioritetas. Dabar net nesugebu pajudėti kasdien bent minimaliai“, – apie pasikeitusią rutiną pasakoja 39-erių buvusi septynkovininė, sportinėje karjeroje tašką padėjusi prieš metus.

SU SPORTU NEATSISVEIKINO

Regis, šypsena nuolatos žaidžia ant Austros lūpų, šypsosi buvusi sportininkė ir dabar. „Dabar mano sportas – žiūrėti, kaip visi kiti juda. Pasportuoju, kol nubėgu inventoriaus paimti ar kokį pratimą parodau. Štai ir šiandien koją truputį skauda, nes prieš dvi dienas rodžiau, kaip daryti šuoliuką iš įtūpsto. Pačiai juokinga – aš net nedariau, tik parodžiau, ir jau raumenukus skauda.“

Bet noras sportuoti nedingo. Čia gyvenimas įneša savų korekcijų, kurios ne visada būna pagal mūsų norus. „Stebiu, kaip kiti sportuoja, ir toks vidinis priekaištas sau – reikia pajudėti. Sportuoju bangomis: įsivažiuoji į ritmą, paskui kažkas iš jo išmuša ir vėl užtrunki, kol atgal sugrįžti“, – pasakoja A.Skujytė.

Ji džiaugiasi gyvenanti netoli Kleboniškio, nes tai labai smagi vieta pabėgti, o buvusi lengvaatletė jaučia malonumą pabėgti ryte. Beje, po

Alfredo Pliadžio nuotr.

Po triumfo Atėnuose

sportinės karjeros pabaigos ji pradėjo bėgti ir ilgesnius nuotolius, net 7 km yra įveikusi, o juk ilgesni krosiukai sportiniais metais ne itin mėgstami buvo. „Ištvermė – ne mano draugas, tai kita veikla, negu anksčiau buvo. Bet kartais sugalvoju pakaitinį bėgimą – pasprintuoti, kas susiję su mano sportu“, – kokių sportu dažniausiai užsiima šiandien, pasakoja moteris.

Retkarčiais buvusi sportininkė užsuka ir į maniežą, jėgos pratimų padaro. Su malonumu užsiimtų sportine joga, kurią išbandė ir patiko – čia visko yra, kad išliktum aktyvus, lankstus ir stiprus. Tik laiko, deja, tam nėra.

„Norisi, kad išliktų raumenų tonusas. Kitą kartą vaikams parodau, kaip ką daryti, ir iš vyresnių trenerių išgirstu: „Taip, taip, mes irgi kokių dešimt metų rodėme. Paskui nustojom...“ Parodyti labai lengva – ir viskas aišku,

ir mažiau aiškinti reikia. Tad norėtusi tą formą palaikyti bent tam, kad galėčiau parodyti auklėtiniams vieną ar kitą pratimą. Mano buvęs treneris Romanas Pšigočkis, kai jam per 60 metų buvo, šuolių į aukštį judesį sugebėdavo parodyti, būdavo aktyvus prie kartelės. Norėtusi, kad ir aš galėčiau tai išlaikyti“, – atvirai dėsto Kauno sporto mokykloje „Startas“ dirbanti ir jaunuosius lengvaatlečius šiandien treniruojanti A.Skujytė.

PATIRTĮ KAUPĖ SPORTUODAMA

Olimpinė vicečempionė sporto mokykloje turi dvi grupes. Vienoje jų treniruojasi 7–13 metų vaikai, o kitoje – 15–17 metų jaunuoliai. Tad A.Skujytė kiekvieną dieną sporto sukuryje. Tik šįkart ne ji įgyvendina trenerių sumanymus, o pati planuoja, parenka treniruotę. „Viskas persivertė į kitą pusę“, – šypteli.

Tačiau padėjus tašką sportinėje karjeroje drastiškų pokyčių jos gyvenime neįvyko, nes trenerio darbas nebuvo jai visiškai naujiena – jaunosius lengvaatlečius Austrą ugdo jau nuo 2012-ųjų. O turint omenyje tai, kad ji dirbo trenerio asistente dar besitreneruodama Amerikoje, jos darbo stažas dar didesnis.

„Aš buvau ne iš tų sportininkų, kurie labai galvoja, mąsto, analizuoja, diskutuoja – pasitikėdavau treneriu ir stengdavausi per daug neapkrauti savęs papildomais apmąstymais, neužduodavau labai daug klausimų, kodėl taip, o ne kitaip. Tad pradėti dirbti trenere man truputį buvo iššūkis dėl to, kad reikėjo išsiaiškinti, kodėl, pavyzdžiui, trys serijos pratimų, o ne keturios ar penkios? Kartais gal sudėtingiau, bet tuo ir žavu – juk vis tiek niekada iš pagrindų neatsakysi į visus klausimus. O per patirtį ateina kitokia informacija, negu suteikia knygos. Man tai labai patinka. Patinka, kad lengvoji atletika sezoniškas sportas – gali permąstyti sezoną ir atėjus kitam kažką keisti, daryti kitaip, žiūrėti, kas bus“, – nauju gyvenimo etapu ir nauja gyvenimo mokykla džiaugiasi bemaž du dešimtmečius pasaulio stadionuose žibėjusi septynkovinė.

A.Skujytė šypsosi prisimindama, kad sportinės karjeros metais buvo išgarsėjusi kaip ta, kuri dažnai keičia trenerius, nes esą negalinti dirbti su vienu – jų olimpinė vicečempionė turėjo ne vieną ir ne du. Bet šiandien ji tuo džiaugiasi – kiekvienas treneris prisidėjo ne tik prie jos sportinės karjeros, bet jų žinių bagažas praverčia jai šiandien, jau pačiai dirbant trenere.

„Visi treneriai turėjo savo metodikas, savo mintis. Paskutinis treneris Aleksas Stanislavaitis įrodė visai kitus dalykus – jeigu nebūčiau savo kailiu patyrusi, kažin ar būčiau patikėjusi, kad galima taip. Suprantu, mes visi labai skirtingi ir kiekvienam vienoda metodika tikrai netiks, bet turiu daug įvairios patirties“, – sako A.Skujytė.

LAIKU PASITRAUKĖ

Dauguma A.Skujytės auklėtinių yra mergaitės – abiejose grupėse vos po du vaikus. Kodėl taip yra, Austrą nežino. „Nemažai vaikų ateina per kažką iš kažkur sužinoję – pati negaliu paaiškinti, kodėl mergaitės labiau limpa prie manęs. Kai atėjo berniukas, išpėjau jį, kad pas mus vienos mergaitės. Neišsığando. O kai atėjo antras – apsidžiaugiau. Jiems smagu – gal truputį vyriškai pabendrauja. Bet berniukai turi paklauską – nori su jais mergaitės bėgti“, – juokiasi trenerė.

Nori jaunieji lengvaatlečiai ir su Austrą

Apdovanojimas
Prezidentūroje

bėgti. Kai sykį pati stojo į porą su viena auklėtine, nes ši neturėjo su kuo varžytis, kitą kartą trenerė norinčiųjų pasivaržyti neatsigynė. „Pasivaržau su jaunesniais daugiau. Gaudynių esame kartu žaidę. Visai smagu kartais“, – nebijo su vaikais žaisti trenerė.

Tituluota septynkovinė juokiasi, kad iš sporto ji pasitraukė pačiu laiku, kol jai nereikėjo į bėgimo takelį stoti kartu su viena iš savo vyresnių auklėtinių. „Laiku išėjau iš sporto, nes jeigu būčiau su ja susidūrusi viename 60 m takelyje, ji būtų mane suvalgiusi. Tai pagrindinė mano žvaigždutė, ji gerina savo amžiaus Lietuvos rekordus – ir 100 m bėgimo, ir šuolių į tolį. Mergaitė labai greitai“, – penkiolikmete auklėtine džiaugiasi trenerė.

Tarp vyresniųjų A.Skujytė turi du daugiakovininkus. „Vyrukas tik metus lanko, bet labai imlus ir greitai tobulėjantis, o mergaitė – viena iš mano pirmųjų mokinių, per tuos metus gan didelį proveržį padarė“, – darbo rezultatus jau gali skaičiuoti trenerė.

Žinia, ne visi jos auklėtiniai pasiekia sportinių aukštumų, bet kiekvieno tobulėjimas pagal savo galimybes trenerė džiugina. Svarbiausia – progresas.

Per kelerius trenerės darbo metus A.Skujytė išmoko valdyti emocijas stebėdama auklėtinių varžybas. Tačiau ji ir šiandien puikiai prisimena Lietuvos žiemos čempionatą – pirmąsias daugiakovės varžybas, kuriose startavo jos treniruojami studentai. Po dviejų varžybų dienų A.Skujytė nuo įtampos jautėsi tokia pavargusi, kad suabejojo, ar ji dar nori būti trenere.

„Kai pati dalyvaudavau, jaudindavau si prieš pirmą ir prieš paskutinę rung-

tį, o per kitas – tiesiog dalyvauji, ir viskas. O čia prieš kiekvieną rungtį, net spaudžia... Bet dabar jau taip nebėra, matyt, įvyko aklimatizacija. Ir treneriai sakė: „Viskas gerai – aprimsi“, – juokiasi Austrą.

Tik pati pajutusi trenerio darbo kainą gali įvertinti, kaip turėjo jos treneriai jaustis olimpiniam stadione: „O jeigu sportininkas gerai pasiruošęs ir kažkas ne taip einasi? Ojoj... Ne veltui ir treneriui kažkada reikėdavo tabletes nuo to, kad nepersinervintų. Stipru.“

Beje, prakalbus apie olimpinės žaidynės reikiamas pasakyti, kad čia visi Austros reikalai dar nebaigti: antrą olimpinį medalį – bronzos – ji iškovojė užkulisiuose, kai dvi aukštesnes vietas Londono žaidynėse užėmusios varžovės buvo diskvalifikuotos dėl dopingo. Deja, Londono olimpinė žaidynių uždarymo fanfaros seniai nutilo, pasibaigė Rio de Žaneiro žaidynės, įpusėjo dar vienas olimpinis ciklas, bet olimpinės bronzos lietuvė kol kas nesulaukė.

„Bet jau prošvaistė matosi – panašu, kad gana greitu laiku aš ją turėsiu. Smagu. Kažkokie popieriai buvo netvarkingi, dabar lyg ir viskas sutvarkyta, lyg ir kvėpia tuo, kad šiais metais tai įvyks. Tai nedegantis dalykas, bet kartais pagalvoji – kada? Kažkada. Jeigu jau vėliau, koks skirtumas, kada vėliau. Vienas dalykas – vietoje, o kitas – po fakto. O kiek laiko praeis, didelio skirtumo nėra. Tik šiaip juokinga“, – sako A.Skujytė.

Tikėjimės, kad buvusi septynkovinė šiemet užvers paskutinį savo sportinės karjeros puslapį. Bronzinį olimpinį puslapį.

POMĖGIS

DAILĖ

Kažkada, savo sportinės karjeros pradžioje, Austrą stovėjo kryžkelėje: dailininko teptukas ar sportiniai bateliai? Kai apsiavė batelius, dailė teliko pomėgis, kuriam rasti laiko bėgant metams, regis, vis sunkiau.

„Paimu, – šypsosi Austrą, paklausta, ar dar paima į rankas teptuką arba pieštuką. – Labai retai, bet imu. Dažniausiai piešiu progomis, kai reikia kažką pasveikinti. Man reikia stimulo iš vidaus, kai yra tam kažkokia kita priežastis negu vien tik laisvalaikis“, – kada prisimena meną, atskleidžia A.Skujytė.

ŽAIDŽIA VISI MIESTAI IR RAJONAI

NAUJOJI LIETUVOS STALO TENISO ASOCIACIJOS PREZIDENTĖ INGA NAVICKIENĖ NORĖTŲ, KAD JŲ BENDRUOMENĖJE VYRAUTŲ DARNA. TADA PADĖDAMI VIENI KITIEMS GALĖTŲ IŠSPRĘSTI DAUG PROBLEMŲ.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Renata Mizero nuotr.

LSTA prezidentė I.Navickienė

Lietuvos stalo teniso gerbėjus šiomet vėl nudžiugino 41-erių kaunietė Rūta Paškauskienė, kuri per Ispanijoje, Alkantėje, vykusio Europos čempionato mišrių dvejetų varžybas su serbu Aleksandru Karakaševičiumi pelnė bronzos medalius.

Lietuvės ir serbo duetas keturis kartus iškovojo Europos čempionato auksą (2000, 2005, 2007, 2009), du sykius sidabrą (2002, 2011) bei tris kartus bronzą (2010, 2016, 2018).

Šį sezoną Lietuvos stalo tenisininkai sėkmingai rungtyniauja ir Europos komandinio čempionato atrankos varžybose – pirmojo etapo kovas moterys ir vyrai baigė pergalingai. Jaunimo olimpinėse žaidynėse Buenos Airėse šaliai atstovavo kaunietis Medardas Stankevičius. Deja, asmeninėse varžybose jis pralaimėjo visus tris susitikimus grupėje.

Mūsų pašnekovė – balandžio mėnesį naująja Lietuvos stalo teniso asociacijos (LSTA) prezidente išrinkta Inga Navickienė.

Regis, dailiosios lyties atstovės užkariavo stalo teniso olimpą. Lietuvos stalo teniso asociacijai vado-

vauja dvi šaunios moterys: prezidentė Inga Navickienė ir generalinė sekretorė Justė Mažeikienė. Gal galėtumėte prisistatyti?

Niekada negalvoju apie šį postą ir nesiekiu jo. Taip susiklostė aplinkybės, kad turėjau apsispręsti: imtis vadovauti ar ne. Su stalo tenisu draugauju nuo pradinių klasių, lankiau pratybas pas „Darbo rezervų“ draugijos trenerį Aleksandrą Pasavodskį. Patiko ši sporto šaka, niekada jos neapleidau, o po vidurinės mokyklos tęsiau studijas Lietuvos kūno kultūros akademijoje, nes norėjau dirbti su vaikais. Baigusi studijas dirbau sporto metodininke radijo gamykloje „Banga“ ir taip pat žaidžiau stalo tenisą. Vėliau dirbau trenere Kauno jaunalietuvių sporto organizacijos mokykloje.

Dėl rankos traumos negalėjau tęsti mylimos veiklos, bet toliau dirbau sporto mokykloje metodininke, o vėliau – direktoriaus pavaduotoja. Šiuo metu, sujungus dvi sporto mokyklas, tęsiu darbą sporto mokykloje „Gaja“, esu direktoriaus pavaduotoja. Taigi sportinis darbas man nėra svetimas. Įgijau ne tik teorinės, bet ir praktinės patirties, nes teko vadovauti Lietuvos

vaikų, jaunučių ir jaunių rinktinėms, dalyvauti tarptautinėse stovyklose. Gerai pažįstama veikla ir LSTA, nes kelerius metus buvau Vykdomojo komiteto narė.

Viskas, kas susiję su stalo tenisu, man artima ir svarbu. Todėl apsispręsti, ar siekti LSTA prezidento posto, nebuvo sunku. Tik kažin ar galima teigti, kad stalo tenisą užkariavo moterys. Juk asociacija – tai ne tik prezidentė ir generalinė sekretorė. Yra Vykdomasis komitetas, kuriame tarp vienuolikos jo narių esame tik trys moterys.

Perėmėte estafetę iš net 23 metų federacijai vadovavusio Rimgaudo Balaišos, tapusio LSTA garbės prezidentu. Kaip sekasi vadovauti? Ar ilgametis prezidentas vis dar dalyvauja asociacijos veikloje ir padeda jums, ar jo pagalbos nebereikia?

Kaip sekasi vadovauti, gali tik aplinkiniai pasakyti. Sunku vertinti savo darbą ir indėlį. Prabėgo dar tik pusmetis, reikia į daug ką įsigilinti, perprasti. Kitiems irgi nėra lengva, nes jau daug tradicijų yra susiklosčiusių, o mes norime po truputį atsinaujinti.

Mūsų buvęs prezidentas tikrai padeda, su juo daug konsultuojamės, tariamės. Jo įdirbis didelis, ypač tarptautinėje arenoje. R.Balaišos pagalba mums labai reikalinga.

Pernai Lietuvos stalo teniso asociacija minėjo 90 metų jubiliejų. Praeitį garbinga, vien per SSRS čempionatus pelnyta daugiau kaip 50 medalių. Graži ir šiandiena – Europos suaugusiųjų čempionatuose iškovota 18 medalių, kurių daugumą pelnė R.Paškauskienė. O kokia jūsų dabartis – daugiau džiaugsmo ar rūpesčių?

Džiaugiamės dar vienu R.Paškauskienės bronzos medaliu. Didžiuojamės mūsų geriausios sportininkės pergalemis ir tuo, kad ji ne tik sportuoja,

bet ir yra Lietuvos moterų rinktinės trenerė, rodanti puikų pavyzdį mūsų jauniems sportininkams. O rodyti tikrai yra kam.

Kaip jau minėta, M.Stankevičius dalyvavo jaunimo olimpinėse žaidynėse. Prieš trejus metus jis atstovavo Europos jaunučių rinktinėi pasaulio čempionate, kuriame su komanda tapo čempionu. Šiame dar viena mūsų mergina Kornelija Riliškytė pakviesta atstovauti Europai pasaulio čempionate. Ji kartu su seserimi Emilija jau kuris laikas džiugina pergalemis per Europos jaunučių komandinius čempionatus. Šį rudenį abi sesutės pakviestos dalyvauti Tarptautinės stalo teniso federacijos (ITTF) treniruočių stovykloje „Diamonds“ Liuksemburge.

Be šių stalo tenisininkų, galime džiaugtis ir jaunesniais mūsų sportininkais. Vasarą vykusiame Europos mažajame jaunučių čempionate dvi sportininkės – Gabija Abaravičiūtė ir Medeinė Stankevičiūtė – išsikovojo teisę dalyvauti „Stiga Masters Minimes“ varžybose. Į Europos vaikų „TOP 14“ ir į ITTF treniruočių stovyklą buvo kviečiamas vienuolikmetis Ignas Šišanovas.

Džiaugiamės, kad dalyvaujame tarptautiniuose projektuose, kuriuose gali tobulėti mūsų jaunieji sportininkai ir jų treneriai. Taip keliamas meistriskumas, kaupiama patirtis. Tačiau kartu atsiranda rūpesčių, nes dalyvavimas tarptautiniuose renginiuose – tai didelės išlaidos. Bet mes bendradarbiaujame su sporto mokyklomis, klubais. Visi stengiasi prisidėti. O patys didžiausi pagalbininkai – žaidėjų tėvai.

Turite vieną didžiausių lygų Lietuvoje: septynias vyrų ir tris moterų komandų lygas, kuriose žaidžia net 244 ekipos. Prieš ketverius ar penkerius metus varžėsi 200 komandų. Vadinas, populiarumas didėja?

Atrodo, kad grįžta tie laikai, kai kiekviename vidurinės mokyklos koridoriuje buvo žaidžiamas stalo tenisas. Dabar jau žaidžiamas ir parkuose. Nėra lengva suvaldyti tų lygų, dažnai kyla nepasitenkinimo dėl netinkamo tvarkaraščio ar prastų sporto salių. Mūsų sporto šakai nėra lengva patekti į sporto sales. Bet į pagalbą įsitraukia bendruomenės, diegiama nauja valdymo programa. Tikimės tinkamai sureguliuoti šį procesą.

Stalo tenisą Lietuvoje žaidžia visuose miestuose ir kone visuose rajonuose. Gal per pastarąjį laikotarpį atsirado naujų centrų?

Atsirado. Tai kelerius metus gyvu-

janti Vakarų stalo teniso akademija, kurios vadovas Silverijus Puotkalis yra didelis entuziastas ir sparčiai populiarina stalo tenisą Klaipėdoje bei aplinkiniuose rajonuose. Vis dažniau rengiamos stalo teniso varžybos Prienų sporto komplekse, kurio vadovybė vertina šią sporto šaką. Rudenį atidaroma stalo teniso salė Kelmėje. Visada svetingai mus priima Joniškio sporto mokykla, Šalčininkų tūkstantmečio gimnazija, Vilniaus „Tauro“ sporto mokykla.

Kiek šiandien LSTA vienija klubų, kiek juose žaidžia sportininkų, dirba trenerių?

Turime 36 narius. Daugumą jų sudaro klubai, yra ir sporto mokyklų, sporto centrų. Kiek iš viso yra stalo teniso klubų – juridinių vienetų, sunku pasakyti, nes tokio registro neturime, bet apie šimtą turėtų būti. Trenerių dirba apie 80. Sportuojančiųjų skaičius viršija 3 tūkst. Tai Kūno kultūros ir sporto departamento sudaryta statistika. Tačiau nemažai klubų nėra įtraukti į šiuos skaičiavimus, todėl galima spėti, jog sportuojančiųjų yra daugiau.

Kuriais treneriais didžiuojatės? Ar šio darbo imasi jauni specialistai?

Turime tikrai puikių trenerių ir džiugu, kad profesionalūs sportininkai renkasi šią specialybę ir taip auginamės trenerių pamainą. Nenorėčiau minėti gerai dirbančių trenerių pavardžių, kad neįsižeistų tas, kurio nepamėnsiu. Daugumai trenerių reikėtų padėkoti už jų indėlį į šią sporto šaką.

Kokie Lietuvoje organizuojami prestižiniai stalo teniso turnyrai?

Vienas geriausių mūsų renginių – Lietuvos čempionatas. Kasmet rengiame ir LSTA taurės varžybas, kurios vyksta visus metus penkiais etapais. Be visų amžiaus grupių čempionatų, rengiame ir pajėgiausių jaunučių, jaunių ir suaugusiųjų „TOP 12“ pirmenybes.

Šią vasarą vyko aštuntasis atviras Lietuvos mažasis jaunių ir jaunučių čempionatas, skirtas garsiai treneri Bronei Balaišienei atminti. Šiame čempionate kasmet dalyvauja jaunieji sportininkai iš mažiausiai dešimties šalių. 2021 m. planuojame surengti Europos jaunių „TOP 10“ turnyrą.

Ar turite aukšto rango teisėjų, kurie dirbtų pasaulio ir Europos čempionatuose, o gal ir olimpinėse žaidynėse?

Turime 19 tarptautinės kategorijos teisėjų. Tarptautinė ir Europos stalo

Geriausia Lietuvos stalo tenisininkė R.Paškauskienė šiemet iškovojo jau 18-ą Europos čempionato medalį

teniso federacija visada kviečia mūsų arbitrus teisėjauti Europos čempionate, „TOP 10“ pirmenybėse, kitose tarptautinėse varžybose.

Tikra stalo teniso legenda kaunietė R.Paškauskienė, kuri dalyvavo Atlantos, Sidnėjaus ir Pekino olimpinėse žaidynėse, 2008-aisiais tapo vienetų Europos čempione ir keturis kartus – mišraus dvejeta. Ar federacija negalvoja įsteigti jos vardo taurės jauniems stalo tenisininkams?

Manau, netolimoje ateityje tokia taurė bus įsteigta.

Prieš Tokijo olimpinės žaidynės LTOK kandidatų sąrašuose tėra tik R.Paškauskienė, o olimpinės pamainos – M.Stankevičius bei seserys Emilija ir Kornelija Riliškytės. Ar jus tai tenkina?

Visada norime, kad daugiau sportininkų pretenduotų į žaidynes. Bet tie, kurie susiduria su pasirengimu joms, žino, kiek daug visko reikia – talentų, sąlygų, lėšų. Lietuvos stalo tenisui ypač sunku konkuruoti su užsienio šalimis. Visi besidomintys šia sporto šaka žino, kiek stalo tenisininkų iš Azijos atstovauja Europos šalims. Kovoti su jais labai sunku.

Kokia jūsų, kaip LSTA prezidentės, didžiausia svajonė?

Svajodama turiu įvertinti galimybes. Norėčiau, kad būtų panašiai, ką patyriau šių metų pasaulio komandiniame čempionate Švedijoje: didžiulė auditorija, susirinkusi palaikyti savo šalies sportininkų, kurie yra ypač profesionalūs ir pajėgūs. Kas tuo nesididžiuotų? Tačiau turiu įvertinti tradicijas ir visus kitus dalykus. Pradžiai norėčiau, kad atsirastų darma mūsų stalo teniso bendruomenėje, kad padėdami vieni kitiems išspręstume daugumą problemų. ■

”
ATRODO, KAD GRĮŽTA TIE LAIKAI, KAI KIEKVIENAME VIDURINĖS MOKYKLOS KORIDORIUJE BUVO ŽAIDŽIAMAS STALO TENISAS.

Būsimieji Tokyje žaidynių olimpiečiai ir parolimpiečiai viename būryje Hiracukoje

SPORTAVO IR DRAUGAVO

Spalio 2–14 d. Japonijos mieste Hiracukoje lankėsi ir treniravosi 15 Lietuvos sportininkų – Tokijo olimpinės rinktinės kandidatų.

Japonijoje viešėjo dziudo imtynininkai Karolis Bauža ir Sandra Jablonskytė, plaukikai Rūta Meilutytė, Danas Rapšys, Simonas Bilis, Andrius Sidlauskas, Deividas Margevičius, Tadas Duškinas bei lengvaatlečiai Airinė Palšytė, Simas Bertašius, Agnė Šerkšnienė, Živilė Vaiciukevičiūtė, Līveta Jasiūnaitė, Arturas Mastianica ir Marius Žiūkas.

Artimiau su Tekančios saulės šalimi susipažino ir sportininkų treneriai Tatjana Krasauskienė, Teresė Nekrošaitė, Ina Paipalienė, Viktoras Meškauskas bei kineziterapeutas Andrius Bogdelis, delegacijai vadovavo Lietuvos olimpinio fondo direktorius Mantas Marcinkevičius.

Hiracukoje atletai gyveno, išbandė vietinį maistą, treniravosi ir ilsėjosi. Sąlygos buvo panašios į tas, kurios lauks Tokijuje 2020-aisiais. Nemažai

mūsiškių apskritai pirmą kartą lankėsi Japonijoje.

Hiracuka nuo Tokijo nutolusi vos 50 km. Šis miestas atrodo ideali vieta bandomajai stovyklai surengti. Sportininkai sezono pabaigoje nesitreniravo labai intensyviai, nemažai laiko skyrė adaptacijai, pažinčiai su egzotišku kraštu, ne kartą susitiko su vietos gyventojais ir ypač dažnai – su vaikais. Su mažaisiais mūsų atletai ne tik bičiuliavosi, bet ir draugavo, rungtyniavo, mokė juos savo sporto šakų paslapčių, žaidė japoniškus žaidimus. Vyko daug kultūrinių renginių, lietuviai mokėsi japoniškų patiekalų pasigaminti, susipažino su arbatos gėrimo ritualais, pasitaikius progai išbandė japonų tautinius drabužius.

Tai antra tokia „LTeam“ komandos narių stovykla Hiracukoje. Prieš metus į Japoniją keliavo irkluotojai, lengvaatlečiai, boksaininkai, penkiakovininkai bei baidarių ir kanojų irkluotojai.

Panašiu metu Japonijoje stovyklavo ir parolimpinės rinktinės kandidatai,

Su sportininkais Japonijoje susitiko premjero S. Skvernelio vadovaujama delegacija

S. Jablonskytė su Japonijos dziudo kovotojomis

Lietuviai apsilviko tradicinius japonų kostiumus

Japonų karžygiais tapo plaukikai D.Rapšys ir A.Šidlauskas

R.Meilutytė ir kiti Lietuvos sportininkai išbandė ir netradicines rungtis

L.Jasiūnaitės treniruotė

Lietuviai Japonijoje galėjo jaustis kaip namie

vadovaujami Lietuvos parolimpinio komiteto prezidento Mindaugo Biliaus. Kelias dienas abi Lietuvos delegacijos gyveno Hiracukoje.

Tuo metu Japonijoje su oficialiu vizitu lankėsi premjero Sauliaus Skvernelio vadovaujama Lietuvos delegacija. Ji buvo užsukusi ir į Hiracuką, susitiko su Lietuvos sportininkais.

Ar sėkminga buvo išvyka į Japoniją, ar visi ja liko patenkinti? „Dauguma grįžo tikrai patenkinti: iš arti pamatė japonų gyvenimo sąlygas, bent truputį susipažino su kultūra, pabendraavo su vietiniais žmonėmis. Sakyti, kad patenkinti visi, negaliu, nes tokiame nemažame būryje kartais nuomonės išsiskiria. Neabejoju, kad į Hiracuką iki Tokijo žaidynių mūsų sportininkai dar vyks. Manau, būtų tikslinga kitą delegaciją siųsti 2019-ųjų liepą ar rugpjūtį, per pačius karščius, kad sportininkai savo kailiu pajustu, kas jų lauks 2020-aisiais per Tokijo olimpinės žaidynes“, – sakė „LTeam“ komandos delegacijos vadovas M.Marcinkevičius.

SVARBI KIEKVIENA TRENIRUOTĖ

LIETUVOS REKORDUS GERINANTIS 1500 M NUOTOLIO BĖGIKAS SIMAS BERTAŠIUS DAUG VILČIŲ SIEJA SU 2019-ŪJŲ LENGVOSIOS ATLETIKOS SEZONU.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Alfredo Pilađžio nuotr.

S.Bertašius Europos čempionate

Šiomet triskart Lietuvos 1500 m nuotolio bėgimo rekordą gerinęs Mykolas Romerio universiteto magistrantūros antrame kurse tarptautinę politiką ir ekonomiką studijuojantis Simas Bertašius, vos grįžęs iš poros savaitių treniruočių stovyklos Japonijoje, jau kitą dieną liejo prakaitą Vingio parke.

Jo treneris, praeityje 1500 m bėgikas Juozapas Garalevičius, sukaukęs 40 metų darbo stažą, žino, kad kiekviena praleista treniruotė gali brangiai kainuoti. Todėl ar lyja, ar šalta, ar pusto – jo auklėtinis rytais Valakampiuose, kur gyvena universiteto bendrabutyje, o vakarais Vingio parke kiekvieną dieną bėgioja.

Neseniai iš treniruočių stovyklos Hiracukoje sugrįžęs Simonas, nedaug matęs tokių egzotinių kraštų kaip tolimoji Japonija, kupinas nepakartojamų įspūdžių. Ten jis ne tik treniravosi dukart per dieną, bėgiojo stadione, parkuose ir dviračių takais, nusidriekusiais palei jūrą, bet ir užsiėmė kitokia veikla: dalyvavo ekskursijose, miesto šventėse, japonų mokyklose vykusiuose susitikimuose. Lietuvos

olimpinės rinktinės kandidatas turėjo progą iš arčiau susipažinti su japonų kultūra.

„Japonams sportas – didelis prioritetas, ten sportuoja ir jaunas, ir senas. Jie viską planuoja minučių tikslumu, turi savas taisykles, kurių negali lažyti. Kelionė buvo ypač įdomi ir naudinga. Mums vieną dieną buvo surengta ekskursija į olimpinių žaidynių sostinę Tokiją, apžiūrėjome statomus olimpinius objektus – plaukimo baseiną, lengvosios atletikos stadioną, kitus. Jeigu iškovosiu kelialapį į Tokijo žaidynes, nepatirsiu didžiulio streso, nes jau antrą kartą vyksiu į Japoniją, kuri man bus šiek tiek pažįstama“, – džiaugiasi Simas, kuriam spalio 31 d. sukanka 25-eri.

AUKSINIS BIRŽELIS

Šių metų sezoną S.Bertašius vadina įspūdingu. Gražiai nauaugusiam (ūgis – 1 m 84 cm, svoris – 70 kg) sportininkui birželio mėnuo buvo auksinis. Jis triskart gerino Lietuvos 1500 m rekordą: birželio 2 d. per Lietuvos lengvosios atletikos taurės varžybas Utenoje nuotolį įveikė per 3 min. 40,41 sek. (iki

tol net 31 metus rekordas priklausė Pavelui Fedorenkai – 3 min. 40,9 sek.), birželio 15 d. Latvijoje – per 3 min. 39,88 sek., o birželio 29 d. Vilniuje per tarptautines „Cosma“ sporto klubo varžybas – per 3 min. 39,01 sek.

„Šį pavasarį savo mokiniui pasakiau: Simai, esi greitesnis ir ištvermingesnis už legendinį Joną Pipynę ir Lietuvos rekordininką Pavelą Fedorenką, tai kodėl tau nepagerinus šalies rekordo. Kaip tarėme, taip ir padarėme“, – džiaugiasi jo treneris J.Garalevičius.

Įspūdingas buvo ir jo auklėtinio debiutas Europos čempionate Berlyne, kuriame Simas užėmė šeštą vietą. Iki tol jis nebuvo dalyvavęs jokiam kitame bet kokios amžiaus grupės Europos čempionate. Talentingas bėgikas iškart įšoko į suaugusiųjų traukinį. Reikėjo laukti net 60 metų, kol Europos čempionato 1500 m bėgimo varžybose po legendinio J.Pipynės vėl varžėsi Lietuvos sportininkas, sugebėjęs patekti į finalą.

„Šešta vieta – tikrai didelis laimėjimas. Daugumą varžovų sutikdavau vienoje ar kitose komercinėse varžybose, su jais rungtyniauju Europos kroso čempionate. Bėgikus stebiu, seku jų rezultatus. Man jie nebuvo kažkokios žvaigždės, į kurias žiūrėčiau išplėtomis akimis ir galvočiau, kad ir aš toks noriu būti. Į startą stodavau su mintimi, kad visi esame lygūs“, – prisipažįsta Simas.

Jis tikisi, kad tokie sėkmingi metai gal dar pasikartos. Jeigu ne jam, tai gal kažkam kitam. Lietuvos rekordų Berlyne Simas neplanavo gerinti, bet matė didelę trenerio, kuris leido jam pačiam nuspręsti, ramybę: jeigu gera diena ir savijauta, kodėl nepabandžius bėgti rekordiniu greičiu.

„Turėjau visišką laisvę, treneris nedarė jokio spaudimo, kuris galbūt būtų trukdęs. Treneris mato, kad vieniems reikia griežtesnės rankos, o man ne, ir šį metodą naudoja“, – sako bėgikas.

IŠEJO AKADEMIŲ ATOSTOGŲ

Praėjusių metų spalį M.Romerio universitete išsilaukęs egzaminus Simas pasiėmė akademių atostogų ir mokslus tęs kitąmet rugsėjo mėnesį, kai reikės rašyti magistro baigiamąjį darbą.

„Nusprendžiau sustabdyti studijas, kol kas nerašyti diplominio darbo, o pagrindinį dėmesį skirti sportui. Turėjau daugiau laisvo laiko, kurį stengiausi kokybiškai išnaudoti. Pasirinkau sportinį režimą. Tam pritarė ir mano treneris, kuris yra tos nuomonės, kad reikia išnaudoti laiką, kai mano rezultatai gerėja. Šiuo metu tai yra prioritetas“, – prasitaria Simas, kuris po varžybų visada peržiūri įrašą, su treneriu analizuoja bėgimą ir pasiekimą rezultata.

Likus savaitei iki išvykos į Japoniją Simas pradėjo pasirėngimą naujam sezonui. Gruodžio mėnesį jis dalyvavo Europos kroso čempionate Tilburge (Olandija), o kovo pradžioje – Europos uždaryjū patalpų čempionate Glazge (Škotija). Tačiau pats svarbiausias – vasaros sezonas ir pasaulio čempionatas Dohoje, į kurį sportininkai pateks pagal reitingus.

SU KAIMIŠKOMIS LAUKTUVĖMIS

Simas – raseiniškis, gimė ir augo Nemakščių seniūnijos Pabalčių kaime. Ten dabar gyvena ūkininkaujantys jo tėvai Albina ir Robertas Bertašiai, per televiziją visada stebintys varžybas, kuriose rungtyniauja jų sūnus, o šiemet pirmą kartą vykę į Palangą savo akimis pamatyti Lietuvos čempionato kovų.

Simas baigė Nemakščių vidurinę mokyklą, iki kurios iš namų kasdien tekdavo važiuoti po 5 km. „Tada man atrodė, kad tie 5 km – didelė distancija, todėl iš mokyklos niekada neparbėgdavau, o parvažiuodavau. Dabar sugrįžęs į gimtuosius namus ne kartą esu bėgęs iki stadiono, esančio už 5 km, ten apsukęs po kelis ratus ir grįžęs namo“, – sako Simas.

Jis džiaugiasi, kad su metais vyresniu broliu Valentu, baigusiu magistro studijas Vilniaus universitete ir dirbančiu ESO energijos skirstymo operatoriumi, kartą per mėnesį grįžęs pas tėvus gali gerai pailsėti, pavalgyti sveiko kaimiško maisto, padėti tėvams ūkininkauti. Lietuvos rekordininkas ūkio darbų niekada nevengia, daro viską, ką reikia. Tačiau sezono metu, kai Simo laukia varžybos, tėvai jo stengiasi neapkrauti darbais. Jie savo vaiką į Vilnių niekada neišleidžia be lauktuvių – kaimiško maisto.

Talentingą bėgiką, Nemakščių viduri-

nės mokyklos šeštoką lankyti lengvosios atletikos pratybų pakvietė raseiniškis treneris Eugenijus Petrokas. Simas puikiai prisimena savo pirmąsias oficialias varžybas 2007-aisiais. Per Lietuvos jaunučių pirmenybių zonos varžybas Klaipėdoje jis laimėjo 3000 m bėgimo varžybas.

Per finalą Vilniuje, bėgdamas su metais vyresniais atletais, Simas liko septintas. Po metų jis jau tapo prizininuku: 1500 m kliūtinio bėgimo distancijoje buvo antras, o 3000 m nuotolio – trečias.

TRENERIS – SAVAS ŽMOGUS

Kai Simas baigė vidurinę mokyklą, jo treneris buvo taip numatęs: jeigu auklėtinis studijuos Kaune, jį tobulins Alfonsas Kazlauskas, o jeigu Vilniuje – J.Garalevičius. Kadangi tuo metu jo brolis studijavo Vilniuje, tai ir Simas pasirinko M.Romerio universitetą.

J.Garalevičius prisimena: „Simas iš kitų niekuo ypatingu neišsiskyrė. Esu dėkingas Eugenijui Petrokui, kad jis anksti savo mokinio nespecializavo. Tie treneriai, kurie anksti džiaugiasi gerais vaikų rezultatais, sportininkus forsuoja. Jeigu jauną medelį nulausi, iš jo didelis medis neužaugs. Viską reikia daryti laipsniškai. Simas bėgti 1500 m nuotolį pradėjo Raseiniuose. Kai jis atvažiavo studijuoti į Vilnių, nuotolį buvo įveikęs per 4 min. 10 sek. Šią distanciją mes ir pasirinkome.“

Iš kaimo atvykusiam Simui naujasis treneris tapo savu žmogumi, kuris juo nuoširdžiai rūpinasi. Rekordininkas vertina jo sąžiningą darbą ir žinias, žino, kad jo treneris ugdė olimpietes Iriną Krakoviak-Tolstiką, dabar dirbančią trenere, Dianą Maciušonytę-Lobačevskę, Živilę Balčiūnaitę, taip pat Petrą Glebę, kuris šešerius metus Lietuvoje nepatyrė pralaimėjimo bėgdamas 1500 m nuotolį, bei jo brolių Juozą.

Taip atsitiko, kad be pralaimėjimų Lietuvoje bėgiojusį P.Glebę pirmasis nugalėjo būtent S.Bertašius. Tai įvyko 2015-aisiais per SELL žaidynes ir Lietuvos lengvosios atletikos federacijos taurės varžybas. „Tačiau Petro, kuris jau buvo bebaigiąs sportuoti, man nepavyko aplenkėti Lietuvos čempionate, nors tą sezoną buvau pasiekęs geresnį rezultatą“, – primena Simas. Jis iš P.Glebaus perėmė estafetę ir jau triskart iš eilės laimėjo Lietuvos čempionatą.

NEGALIMA BŪTI TIK TAIKOS BALANDŽIU

Visose varžybose, kuriose Simas šiemet gerino rekordus, praktiškai bėgo

Neseniai Simas lankėsi Japonijoje

vienas, toli palikęs varžovus. Tačiau šioje distancijoje reikia mokėti ir pasistumdyti, negalima būti tik taikos balandžiu. To Simą moko jo treneris. Didelė motyvacija vaikiniui buvo tarptautinės varžybos Prancūzijoje, kur jis tapo nugalėtoju ir aplenkė nemažai žinomų bėgikų. Ten Lietuvos rekordininkas pamatė, kad gali kovoti su geresniais rezultatais pasiekusiais bėgikais ir juos aplenkėti, kad viskas sprendžiama paskutiniuose distancijos metruose.

„Jis nebijo konkurentų, bet juos gerbia. Kuo varžovai stipresni, tuo Simui geriau. Jam visada sakau, kad pajėgūs varžovai – dideli pagalbininkai siekti svarių rezultatų. Simas neturi silpnų vietų. Jis yra gana greitas ir ištvėrimingas“, – savo auklėtinį apibūdina J.Garalevičius.

„Manęs daug kas klausia, kodėl dalyvauju tose varžybose, kuriose nesulaukiu didesnės konkurencijos. Atsakau: tokių bėgikų kaip aš Europoje yra daug ir pačiam rasti komercines varžybas būtų neįmanoma. Reikia turėti vadybininką, kuris surastų gero lygio man tinkančias varžybas. Kitąmet jau turėsiu vadybininkę – Valentiną Fedušiną, kuri dirba ir su Andriumi Gudžiumi. Tada tikrai atsiras daugiau tarptautinių varžybų, kuriose sutiksiu stiprių varžovų“, – džiaugiasi Simas.

Kitąmet treneris J.Garalevičius savo auklėtinui planuoja nuotolį įveikti per 3 min. 37 sek. „Tai tikrai vertas dėmesio rezultatas, tačiau su Simu pasvajojam ir apie dar geresnį“, – neslepia treneris.

”

KUO VARŽOVAI STIPRESNI, TUO SIMUI GERIAU. JAM VISADA SAKAU, KAD PAJĖGŪS VARŽOVAI – DIDELI PAGALBININKAI SIEKTI SVARIŲ REZULTATŲ.

JUOZAPAS GARALEVIČIUS

TOK NARIAI NUO BALTIJOS

MAŽAI ŽINOMA, KAD ANKŠČIAU Į TARPTAUTINĮ OLIMPINĮ KOMITETĄ BUVO IŠRINKTI TRYS BALTIJOS ŠALIŲ ATSTOVAI: DU ESTAI IR VIENAS LATVIS. SU JAIS IR SUPAŽINDINAME ŠKAITYTOJUS.

VYTAUTAS RUZGINAS

F.Akelis

J.Puhkas

J.Dikmanis

Estijos atstovas Friedrichas Akelis gimė 1871 m. rugsėjo 5 d. Pornuse, Estijoje. Mokėsi Aleksandro gimnazijoje Tartu mieste. 1892–1897 m. studijavo mediciną Tartu universitete. Baigęs mokslus dirbo gydytojo asistentu Tartu universiteto klinikoje, vėliau oftalmologijos klinikoje Rygoje. Nuo 1899 iki 1901 m. F.Akelis darbavosi Ujazdovo ligoninėje Varšuvoje. 1901 m. stažavosi Berlyne, Prahoje ir Leipcige. Prasidėjus Rusijos ir Japonijos karui tarnavo karo gydytoju. 1907 m. F.Akelis pirmasis Estijoje įsteigė privačią akių kliniką, o 1912 m. įkūrė savo akių kliniką.

F.Akelis buvo renkamas į įvairias visuomenines organizacijas ir tarybas. Jis buvo vienas iš „Kalevo“ sporto draugijos vadovų, Estijos evangelikų liuteronų bažnyčios konsistorijos viceprezidentas, 1924–1931 m. Estijos nacionalinio olimpinio komiteto prezidentas. F.Akelis dirbo Estijos pasiuntiniu Suomijoje, Švedijoje ir Vokietijoje, buvo Estijos parlamento narys. 1928–1932 m. F.Akelis buvo išrinktas Tarptautinio olimpinio komiteto nariu. 1924 m. tapo Estijos valstybės vadovu, tris kartus užėmė Estijos užsienio reikalų ministro postą. 1940-aisiais Sovietų Sąjungai okupavus Estiją 1940 m. spalio 17 d. buvo įkalintas NKVD, o 1941 m. liepos 3 d. sušaudytas Taline.

Antrasis Estijos atstovas TOK buvo Jokimas Puhkas. Tai estų verslininkas, ekonomistas, „Rotary“ klubo, Tarptautinių prekybos rūmų, 1936–1942 m. Tarptautinio olimpinio komiteto na-

rys. J.Puhko gyvenimo istorija gan spalvinga. Jis gimė 1888 m. gegužės 25 d. Viljandyje, Estijoje, penkių vaikų šeimoje. Mokėsi Rygos komercinėje mokykloje, kurią baigė 1904 m. J.Puhkas dalyvavo 1905 m. Rusijos revoliucijoje ir buvo nuteistas trejus metus kalėti, bet kadangi dar buvo nepilnametis, bausmę sumažino iki dvejų metų. Paleistas iš caro kalėjimo grįžo į Estiją ir dirbo tėvo prekybos įmonėje. 1917 m. mirus tėvui kartu su broliais darbavosi šeimos versle.

J.Puhkas tapo „Ilmarine“ gamyklos direktoriumi ir draudimo bendrovės „Estonian Lloyd Ltd“ valdybos nariu. Per Pirmąjį pasaulinį karą jis buvo paskirtas Estijos maisto ministro padėjėju. Po Vokietijos okupacijos Estijos nepriklausomybės pradžioje J.Puhkas dalyvavo Estijos valstybės komisijoje 1919 m. Paryžiaus taikos konferencijoje ir 1920 m. pasirašė Tartu taikos sutartį. J.Puhkas buvo išrinktas į Estijos konstitucinę asamblėją, kuri 1920 m. birželio 15 d. priėmė pirmąją Estijos Respublikos konstituciją. 1925 m. lapkričio 10 d. J.Puhkas buvo išrinktas Estijos prekybos ir ekonomikos rūmų valdybos pirmininku. Jis buvo garbės konsulas Lietuvai (1921–1927 m.) ir Suomijai (1927–1940 m.).

Teigiama, kad vienu metu J.Puhkas buvo turtingiausias Estijos pilietis ir aktyvus sporto rėmėjas. Jo kandidatūrą į TOK narius parėmė Suomijos ir Švedijos olimpiniai komitetai. Prasidėjus sovietų okupacijai 1940 m. J.Puhkas

buvo areštuotas, o 1942 m. nužudytas NKVD. Kaip matome, tragiškas likimas ištiko abu TOK narius iš Estijos.

Visai kitoks buvo Latvijos atstovo šioje tarptautinėje sporto organizacijoje likimas. Latvis Janis Dikmanis gimė 1882 m. birželio 10 d. Rygoje. Baigęs studijas dirbo eksporto kompanijoje Rygoje. 1904 m. buvo priimtas į seniausią dviračių sporto draugiją Latvijoje. Nuo 1909 m. dirbo tik administracinį darbą sporto organizacijose. Po Pirmojo pasaulinio karo J.Dikmanis tapo Latvijos sporto asociacijos nariu, o nuo 1928-ųjų – jos pirmininku. 1922 m. balandžio 23 d. J.Dikmanis tapo pirmuoju Latvijos Respublikos naujai suburto olimpinio komiteto prezidentu. Šias pareigas ėjo iki 1933 m. Jis vadovavo Latvijos olimpinei delegacijai trejose olimpinėse žaidynėse (1924, 1928, 1932). Nuo 1926 iki 1946 m. buvo TOK narys. J.Dikmanui pavyko išvengti NKVD represijų. Jis 1944 m. emigravo į Vokietiją, o vėliau persikėlė į JAV. Ten aktyviai dalyvavo Latvijos sportiniame gyvenime. Mirė 1969 m. birželio 7 d. Niujorke.

Norisi paminėti įdomų faktą iš pirmųjų žiemos olimpinų žaidynių, įvykusių 1924 m. Šamoni. Iš Baltijos šalių į Šamoni tik Latvija nusiuntė du savo olimpiečius: čiuožėją Albertą Rumbą ir slidininką Robertą Plumę. Iš Lietuvos ten nuvyko tik žurnalistas Stepas Garbačiauskas. Kadangi Latvijos delegacijoje nebuvo kam nešti valstybės užrašo „Latvija“, kaimynai paprašė Lietuvos žurnalisto pagalbos. Taigi Lietuvos žurnalistas S.Garbačiauskas nešė Latvijos pavadinimą. Taip Lietuvos atstovas pateko į olimpinų žaidynių istoriją.

Šiomet jau ir Lietuva turi savo atstovę olimpinio sporto valdžios olimpe. Į Tarptautinį olimpinį komitetą išrinkta LTOK prezidentė, olimpinė čempionė Daina Gudžinevičiūtė. Tai pirmasis Tarptautinio olimpinio komiteto narys iš Lietuvos. ■

NAUJAM SEZONUI – DU LAPAI

JAU PRASIDĖJO NAUJASIS LIETUVOS KREPŠINIO LYGOS ČEMPIONATAS, VYKSTA EUROLYGOS IR KITŲ EUROPOS KREPŠINIO TURNYRŲ KOVOS. NE TAIP SVARBU, AR KALBĖSIME APIE KREPŠINIO, AR KITOS SPORTO ŠAKOS SEZONIŠKUMĄ. AKCENTUOSIME NE PRADŽIOS LAUKIMĄ, BET SPORTINĮ LAIKO RITMĄ, LAIKO SUSKIRSTYMĄ Į TAM TIKRUS ETAPUS.

DAINIUS GENYS

Alfredo Piazzi'o nuotr.

Etapų būna įvairių. Kiekvienas žino, kad tiek vadinamasis tarpsezonis, tiek pats sezonas turi daugybę dalių. Mums, žiūrovams, šie skirtumai dažniausiai tereiškia skirtingą kovų intensyvumą ar ilgesnę pauzę tarp jų. Antai tarpsezono laikas dažniausiai tampa laukimo periodu, sezono pabaiga – galimybė švęsti ar bandyti pamiršti nusivylimus, o sezono pradžia – tai naujų lūkesčių ir naujų emocijų išgyvenimo metas. Laikas bėga, o nusistovėjęs ritmas išlieka daug maž panašus. Tiesa, patiems sportininkams viskas kitaip: nors ritmas tas pats, tačiau jo reikšmingumas iš esmės skiriasi.

Sportinio sezono pradžia ir eiga tampa puikiu pasiektų pokyčių indikatoriumi. Tai lyg nuolat atsikartojantis atskaitos taškas, kai ankstesni pasirodymai, pergalės ir nesėkmės nubraukiamos ir atverčiamas naujas lapas. Tas neilgas laikotarpis tarp praėjusio ir ateinančio sezono yra ne tik poilsio metas, bet ir galimybė patobulėti. Stebėdami naujojo sezono kovas netrukus pamatysime, kurie atletai vasarą našiai padirbėjo tobulindami įgūdžius, o kurie leido sau atsipūsti ilgiau, nei derėtų.

”

TAS NEILGAS LAIKOTARPIS TARP PRAĖJUSIO IR ATEINANČIO SEZONO YRA NE TIK POILSIO METAS, BET IR GALIMYBĖ PATOBULĖTI.

Sportininkams ir sporto visuomenei šie dalykai akivaizdūs. Tačiau ir toliau nuo sporto esantiems piliečiams sporto įvykių sezoniškumas gyvenime gali pasitarnauti praktiškai. Laiko planavimo įgūdžiai vis dažniau įtraukiami į darbo skelbimus kaip pageidautinos kandidatų savybės, aktualios ir mokyklos, ir universiteto suole, ir vėliau dirbuojantis eiliniu vadybininku ar didžiųjų projektų vadovu.

Tai itin aktualu, kai išsikeltas tikslas reikalauja kelerių metų pastangų, pavyzdžiui, moksliniam darbui parašyti. Jauniems mokslininkams dažniausiai atrodo, kad laiko dar pakankamai – juk pats rašymas ilgai netrunka. Tačiau labiau patyrę kolegos žino – me-

tai bėga itin greitai, o norimas rezultatas ne visada ateina laiku. Žvelgiant retrospektyviai apninka mintis: o, jei būčiau mokėjęs planuoti laiką ir prisivertęs atlikti tai, ką tuo metu derėjo...

Laiko planavimo įgūdžiai itin svarbūs jauniems arba į kasdienę rutiną įsikususiems žmonėms. Visiems tiems, kuriems sunkiau įkandama kasdieninė refleksija, kurie nori mokėti apčiuopiamai pamatuoti ir išmokti planuoti asmenines pergalės bei prognozuoti būsimus iššūkius.

Sporto įvykių sezoniškumas visų pirma moko planuoti laiką. Nebūdami sportininkai galime nusistatyti mums patogius terminus ir norimų pasiekimų lygmenis. Iššūkių sudėtingumas gali būti labai asmeniškasis ir nebūtinai priklausomas nuo aplinkinių, tačiau svarbu išlaikyti disciplinuojamąjį jų poveikį. Apsispręsti, kada bus siekiama asmeninio augimo, kada aukštų rezultatų, kokia taktika pasirenkama svarbiausių asmeninių kovų metu, o kada skiriamas laikas poilsiui. Visi šie pratimai nėra nei nauji, nei negirdėti. Tačiau juos susiejus su mėgstamos komandos sezono ritmu tai tampa savotišku žaidimu, pagal kurio taisykles daug smagiau laikytis plano.

Tada tiek domėjimasis palaikomos komandos rezultatais, tiek asmeninis tobulėjimo projektas įprasminamas įsipareigojimu laikytis nusistatytų iššūkių. Kaip skirtingi sezonai asocijuojasi su nevienodais mėgstamų komandų pasirodymais, taip ir eventualus savęs vertinimas leis aiškiau kristalizuoti įvairių gyvenimo atkarpų sėkmę. Galiausiai sezoniškumas ugdys supratimą – ką, kodėl ir kada įmanoma pasiekti, o ko ne. Naujam sezonui reikia pasiimti du lapus ir pildyti: viename komandos rezultatai, kitame – asmeniniai. ■

NEVĖLUOK IR NEATVYK PER ANKSTI

PASAKYTI, KAD PREZIDENTAŠ ALGIRDAS MYKOLAS BRAZAUSKAS MĖGO SPORTĄ, – TAI PRAKTIŠKAI NEPASAKYTI NIEKO. JIS IŠMANĖ SPORTĄ KAIP TIKRAS PROFESIONALAS. NE TIK LENGVAJĄ ATLETIKĄ, MAT BESIMOKYDAMAS KAUNO POLITECHNIKOS INSTITUTE STŪMĖ RUTULĮ, MĖTĖ DISKĄ, ŠOKINĖJO Į AUKŠTĮ IR TOLĮ, BET IR KITAS SPORTO ŠAKAS.

ARTŪRAS POVILIŪNAS

Prezidentas A.M.Brazauskas pasitinka TOK prezidentą J.A.Samaranchą (1997 m.)

„Algirdas Brazauskas ir olimpinis sportas“ – tokiu pavadinimu galima parašyti knygą, pradėdant tuo, kad dar 1988 m. lapkričio 5 d., per Lietuvos olimpiečių pagerbimą Vilniaus sporto rūmuose, jis pirmasis iš tuometinių CK biuro narių pasirašė už Lietuvos tautinio olimpinio komiteto atkūrimą.

Kaip prezidentas jis dalyvavo 1994 m. žiemos olimpinėse žaidynėse Lilehameryje, 1996 m. vasaros žaidynėse Atlantoje, 2004-aisiais Atėnuose lankėsi jau būdamas premjeras. Tai buvo žmogus, mokėjęs bendrauti ir su sportininkais, ir su pačiais tarptautinio olimpinio sąjūdžio lyderiais.

Taip jau nutiko, kad paskutinis jo, kaip prezidento, darbo į užsienį vizitas buvo kelionė į Ženevą ir Lozaną, aplankant Jungtinių Tautų būstinę, Tarptautinį raudonąjį kryžių ir Tarptautinį olimpinį komitetą. Toje kelionėje man teko jį lydėti. Labai gerai prisi-

menu TOK prezidento Juano Antonio Samarancho dėmesį A.M.Brazauskui. TOK vadovas nuoširdžiai ir su šypsena, o tai buvo reta, bendravo su mūsų prezidentu, asmeniškai jam aprodė Olimpinių muziejų, kartu papietavo, o atsisveikindamas pasakė: „Gerbiamas prezidente, žinau, kad greitai Lietuvoje bus rinkimai. Neabejoju, jei kandidatuosite – laimėsite. O kai laimėsite – jūs būsite mano asmeninis svečias ateinančiose olimpinėse žaidynėse.“ A.M.Brazauskas atsakė: „Ačiū, prezidente, jei bus galimybė, aš ir taip atvažiuosiu.“

Užsakomuoju lėktuvu grįžome į Lietuvą tą patį vakarą, tiksliau, naktį, po susitikimo su TOK prezidentu. Visų nuotaika buvo kuo puikiausia. Sėkmingas vizitas, geras Lietuvos įvertinimas. Regis, buvo galima atsipalaiduoti lėktuve valgant skanią vakarienę. Tačiau A.M.Brazauskas buvo liūdnas ir paskendęs savo mintyse. Jis nepalietė maisto. Mano minty-

ŽVILGSNIS

SPORTININKAS

Mokydamasis mokykloje ir studijuodamas Kauno politechnikos institute būsimo prezidentas A.M.Brazauskas aktyviai sportavo. Jis mėtė diską ir kūjį, stūmė rutulį, buvo instituto ir net Lietuvos rinktinės narys (1956 m.), dalyvavo varžybose Maskvoje, Leningrade ir kitur. Gindamas instituto garbę dalyvaudavo ir bėgimo estafetėse, neretai drauge su jaunesniu broliu Gerardu vienoje komandoje.

Vėliau jis labiau domėjosi buriavimu, su Jurgio Vilemo įgula 1957 ir 1958 m. tapo „Žvaigždės“ jachtų klasės Lietuvos čempionu. A.M.Brazauskas daug prisidėjo prie sporto ir ypač buriavimo plėtros Lietuvoje.

Tarp daugybės kitų apdovanojimų A.M.Brazauskas buvo apdovanotas ir LTOK garbės ženklu, Olimpini žvaigžde.

Alfredo Plazdžio nuotr.

Lietuvos olimpiečių palydose į Lillehamerio žiemos olimpinės žaidynes 1994-aisiais dalyvavo ir prezidentas A.M. Brazauskas, vėliau atvykęs palaikyti mūsų ir į Lillehamerį, ir premjeras A. Šleževičius (pirmas iš kairės)

se sukosi prezidento atsakymas į J.A. Samaracho linkėjimus. Grįžus iš Šveicarijos po kelių dienų per Lietuvos televiziją A.M. Brazauskas pranešė, kad daugiau į šalies prezidento postą nekandiduos.

O vizito į Lozaną, kurioje įsikūrusi TOK būstinė, priešistorė buvo tokia. Sukvietęs delegacijos narius A.M. Brazauskas davė pylos: „Visur turime būti punktualūs. Tai elementarūs protokolo reikalavimai. Jei nustatyta, kad turime atvykti 14 valandą, tai 14 valandą ir turime būti. Neatvažiuokime pas Samaranchą kaip į Raudonąjį kryžių – penkiomis minutėmis anksčiau. Į kokią padėtį mes statome organizacijų vadovus, juolab pagarbaus amžiaus...“

Tai buvo pamoka visam gyvenimui – nevēluok, bet ir nesudaryk papildomų rūpesčių atvykdamas per anksti.

Dar vienas epizodas, bylojantis apie prezidentą, kaip labai tolerantišką žmogų, nutiko per Lillehamerio žiemos olimpinės žaidynes. Kartu su Lietuvos olimpine delegacija buvęs gydytojas iš Jungtinių Amerikos Valstijų Jonas Domanskis pasiūlė prezidentui ir keliems delegacijos nariams pavakarieniauti, J. Domanskio žodžiais tariant, ypatingame norvegiškame restorane. Visi sutikome nežinodami, jog tas restoranas yra maždaug už 60 km nuo mūsų šalies vadovo viešbučio, miškuose. Nežinojo ir pats Jonas, užsakęs vietas restorane telefonu.

Važiavome gana ilgai. Miškų keliai – tai ne autos-trada...

Atvykę pamatėme, kad restoranas kaip restoranas – nieko ypatingo. Tiesa, dėl kažkios priežasties tą dieną dar buvo draudžiama vartoti alkoholį. Nors prezidentas gerokai pavargo, nepasakė nė vienos pastabėlės! Tik baigus vakarieniauti tarė: „O juk tą patį galėjome padaryti ir mano viešbutyje...“

Prezidentas A.M. Brazauskas buvo pirmasis ir kol kas vienintelis mūsų šalies vadovas, lankęsis Lozanoje – Tarptautinio olimpinio komiteto būstinėje. Štai ką jis pats parašė apie tai knygoje „Penkeri prezidento metai“: „Paskutinė vizito diena buvo skirta pažinčiai su Tarptautinio olimpinio komiteto veikla jos būstinėje Lozanoje. Prezidentas J.A. Samaranchas aukštai įvertino Lietuvos sportininkų nuopelnus, mūsų nacionalinio olimpinio komiteto veiklą, II Baltijos šalių sporto žaidynes. „Nedidelė Lietuva yra didelė sporto požiūriu“, – pasakė jis. Lydimas TOK prezidento aplankiau Olimpinių muziejų, mačiau diską, kurį nusiviedęs Romas Ubartas tapo 1992 m. Barselonos olimpiados nugalėtoju.“

Pratęsiant „Olimpinės panoramos“ pasakojimus apie Lietuvos prezidentus ir artėjant LTOK 30-mečio sukakčiai, tokie tat trumpi prisiminimai apie prezidentą A.M. Brazauską – buvusį pajėgų sportininką, didelį sporto gerbėją, rėmėją ir žinovą. ■

”

VISUR TURIME BŪTI PUNKTUALŪS. TAI ELEMENTARŪS PROTOKOLO REIKALAVIMAI. JEI NUSTATYTA, KAD TURIME ATVYKTI 14 VALANDĄ, TAI 14 VALANDĄ IR TURIME BŪTI. NEATVAŽIUOKIME PAS SAMARANCHĄ KAIP Į RAUDONĄJĮ KRYŽIŲ – PENKIOMIS MINUTĖMIS ANKSČIAU.

A.M. BRAZAUSKAS

PIRMOJO SPORTO LAIKRAŠČIO REDAKTORĖ

ŠIEMET, PRASMINGAI MINĖDAMI LIETUVOS ŠIMTMEČIO SUKAKTĮ, TURIME PROGŲ LABIAU PASIGILINTI Į MŪSŲ IŠTAKAS, PRISIMINTI PIRMEIVIUS, TARP JŲ IR SPORTO SRITIES.

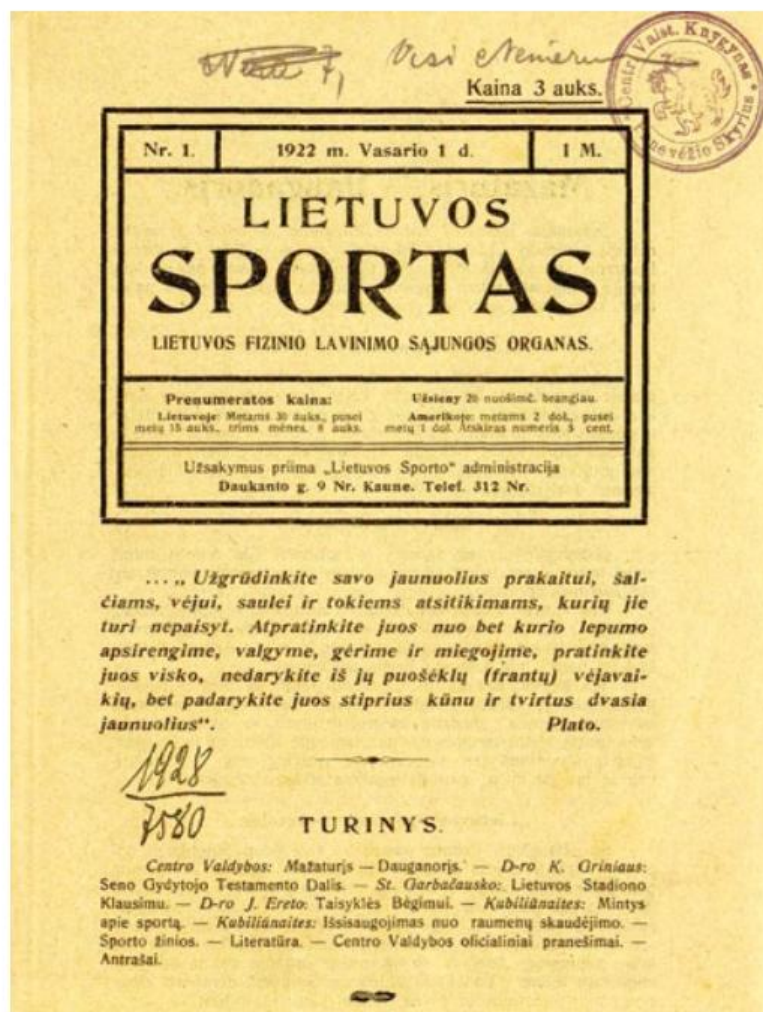
vytautas žeimantas

Sportas prieš šimtą metų, deja, turėjo visai kitokią reikšmę negu šiandien. Lietuva buvo valstiečių, dirbančių nuo aušros iki sutemų, kraštas. Tokioje aplinkoje sportuojantis žmogus atrodė nieko neveikiantis, nedirbantis. Todėl visuomenėje, spaudoje neretai buvo teigiama, kad sportininkai – tai dykaduoniai, tinginiai ir panašiai. Pirmaisiais Lietuvos Respublikos metais sportui plėtotis trukdė ir užsitęsęs nepriklausomybės karas.

Tačiau sportas, savyje turėdamas galingą gyvastingumo pradą, gerinantį žmonių fizinį parengtumą ir dvasinę būseną, negalėjo neprasiveržti pro abejingumo šydą. Juolab sporto idėjas aktyviai pradėjo propaguoti iš užsienio grįžę lietuviai, kelią joms plisti atvėrė ir nutilusios patrankos, ir miestų bei miestelių augimas. Pradėjo kurtis sporto klubai. 1919 m. jie susibūrė į Lietuvos sporto sąjungą, kuri 1920 m. peraugo į Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungą (LFLS). Atsirado ir sporto spaudos poreikis.

PIRMASIS – „LIETUVOS SPORTAS“
Pirmasis Lietuvoje sporto laikraštis „Lietuvos sportas“ pasirodė Kaune 1922 m. vasario 1 d. Tai buvo Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos tribūna, nuo ketvirtojo numerio – dar Lietuvos sporto lygos ir Lietuvos jachtklubo organas. Ėjo kas dvi savaites, 8–16 puslapių, nuo ketvirtojo numerio – iliustruotas, nespaltotas.

„Lietuvos sportas“ bus Lietuvos sportininkų, jų tolimesniuose žingsniuose tas švyturys, kuris jiems parodys gerą kelią, kad jie neklaidžiotų. Pašalinius gi jis patrauks savo atspindžiais ir stengsis juos įtraukti į sporto vėžes. „Lietuvos sportas“ stengsis nušviesti sporto tikslą, reikšmę, naudingumą, laikimosi nuošaliai nuo politikos“, – tokį tikslą leidėjai išsikėlė pirmajame laikraščio numeryje (čia ir toliau citatų kalba ne-

Laikraščio „Lietuvos sportas“ pirmasis numeris. 1922 metai

taisyta, kad skaitytojas geriau pajustų to laiko dvasią – red. past.).

Tarp įprastų sporto savybių vardijimo į akis ypač krinta paskutinė frazė: „laikimosi nuošaliai nuo politikos“. Tai reiškia, kad jau tada buvo brandinama idėja depolitizuoti sportą.

Apskritai pirmuose laikraščio numeriuose daug agituojama už sportą. Antai jau antrame numeryje skelbia-

ma, kad „sportas yra kultūros turtas“, ir šią drąsiai tezę bandoma argumentuoti apginti.

Penktame numeryje rašoma: „Neabejotinai visiems yra girdėta „Mens sana in corpore sano“, tas pasakymas yra visai pamatuotas ir pilnai atitinka žmonių gyvenimui. Sveikame kūne ir iš tiesų yra sveika siela, žmogus turintis harmoningai išlavintą savo kūną,

visuomet turi kilnius jausmus, sveiką sielą, logišką protą ir visuomet linksmas. (...) Tik per sportą mes galime tapti kūno atžvilgiu kultūringais, tik per sportą mes išsilavinę, kaip kad švedai, galėsime iškelti savo valstybės vardą Europoje, aukštai ir stipriai atsistoti ant nepriklausomybės pamato." Šie siekiai suprantami, jiems galima ir šiandien pritarti. Gal tik vienas teiginys, kad sportuojantis žmogus bus „visuomet linksmas“, gali sukelti atlaidžią šypseną.

Pirmasis redakcijos adresas buvo S.Daukanto g. 9, vėliau – K.Donelaičio g. 42. Gal kauniečiai vieną iš šių namų galėtų pažymėti atminimo lenta?

REDAKTORĖ ELENA KUBILIŪNAITĖ

Įdomu tai, kad laikraštįje bendradarbiavo būrys vyrų: Kęstutis Bulota, Karolis Dineika, Juozas Eretas, Stepas Garbačiauskas, Kazys Grinius ir kiti, tačiau atsakingoji redaktorė buvo moteris – Elena Kubiliūnaitė.

E.Kubiliūnaitė gimė 1900 m. Totoriškiuose, Skapiškio valsčiuje. Pirmojo pasaulinio karo metais pasitraukė į Rusiją, vėliau gyveno Vidurinėje Azijoje, Kryme. 1920 m. grįžo į Kauną. Dirbo Švietimo ministerijoje, Lietuvos universiteto bibliotekoje. Įsitraukė į sportinę veiklą, ne tik aktyviai sportavo, bet ir dalyvavo kuriant įvairias sporto organizacijas, susidomėjo sporto žurnalistika.

E.Kubiliūnaitė buvo aktyvi lengvatletė, rungtyniavo 60 ir 200 m bėgimo, šuolių į tolį ir aukštį, disko metimo, rutulio stūmimo ir trikovės rungtyse. 1922–1924 m. dešimt kartų tapo Lietuvos lengvosios atletikos čempione. Ji buvo viena pirmųjų ir aktyviausių tada naujo žaidimo krepšinio propaguotojų. E.Kubiliūnaitė žaidė LFLS – pirmoje moterų krepšinio komandoje, 1922 m. tapusioje Lietuvos čempione. 1921 m. jos iniciatyva Jameso Naismitho sukurtos krepšinio taisyklės pasiekė Kauną ir buvo išplatintos Lietuvoje.

E.Kubiliūnaitė buvo viena Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos ir Lietuvos sporto lygos (LSL) kūrėjų, LSL Moterų sporto komiteto pirmininkė (1923–1930), Lietuvos moterų sporto atstovė tarptautinėje moterų sporto organizacijoje.

Aktyviai reikėsi ir kaip sporto žurnalistė. Todėl pelnytai buvo paskirta pirmojo periodinio sporto leidinio redaktore. Kaip žurnalistė ji 1924 m. atstovavo Lietuvai VIII olimpinėse žaidynėse Paryžiuje.

E.Kubiliūnaitė ištekėjo už aktyviai

Taip atrodė „Lietuvos sporto“ pirmasis puslapis. 1938 metai

sportuojančio ir sportą propaguojančio Stepo Garbačiausko. 1930 m. išvyko į Šveicariją, kur jos vyras pradėjo dirbti Lietuvos generaliniame konsulate Ženevoje. Mirė 1997 m. Ciuriche, 2009 m. perlaidota Petrašiūnų kapinėse.

SPORTO ISTORIJS ŠALTINIS

„Lietuvos sportas“ įdomus ir kaip sporto istorijos šaltinis. Pavyzdžiui, smalsu pažiūrėti, kokios buvo mūsų lengvosios atletikos ištakos, sportininkų rezultatai. 1922 m. buvo užfiksuoti tokie Lietuvos rekordai: disko metimo, Taišerskas – 29 m 2 cm; rutulio stūmimo, Taišerskas – 9 m 9 cm; ieties metimo, Dargužas – 40 m 57 cm, šuolių į tolį įsibėgėjęs, Vokietaitis – 5 m, šuolių į aukštį, Garbačiauskas – 1 m 48 cm, 100 m bėgimas, Garbačiauskas – 12 sek.

Įdomių žinių laikraštyje gali rasti ir futbolo mėgėjai. Antai penktame numeryje paskelbtame straipsnyje „Futbolas 1922 m.“ rašoma: „Pirmučiausia Lietuvoje pasirodė futbolas, kuris pastaruoju laiku ypatingai išsiplėtojo. Susitvėrė visa eilė komandų. Jau 1919 m. įvyko pirmosios futbolo rungtynės. 1920 m. įvyko keletą rungtynių. O 1921 m. net keliolika dešimčių rungtynių.“ Rašoma, kad 1922 m. prie Lietuvos sporto lygos buvo įkurtas Futbolo skyrius.

Aštuntame laikraščio numeryje paskelbtame straipsnyje „Lietuva–Latvija“ rašoma: „Birželio 8 d., 5 val. p.p. įvyko pirmosios draugiškos tarptautinės futbolo rungtynės tarp Rygos I.M.C.A ir Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos komandų.“ Ažuolyne vykusias rungtynes, kurias svečiai laimėjo 4:0, stebėjo daugiau kaip 4000 žiūrovų. Da-

bar tiek nedažnai susirenka žaidžiant Lietuvos rinkinei...

Penktame laikraščio numeryje paskelbtame straipsnyje „Basketbolo rungtynės“ yra gera žinia krepšinio gerbėjams: „Š.m. balandžio 23 d. 3 val. p.p. pirmą kartą Lietuvoje įvyko rungtynės tarp Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos narių komandų. (...) Reikia pripažinti, rungtynės buvo labai įdomios ir suteikė labai malonaus įspūdžio žiūrotojams, kurie žiūrint į mus, linksmus žaidėjus, jautėsi esantys visai kultūringoje valstybėje.“

Žinutės autorius, matyt, pats žaidęs, rungtynių rezultato kažkodėl nepaskelbė, bet pagyrė Grambą, „įmušusį tris taškus-golus“. Vadinasi, tuomet krepšinio terminijoje dar buvo vartojamos futbolo sąvokos.

„Lietuvos sportas“ aktyviai propagavo naujas sporto šakas. Buvo daug rašoma apie neseniai į Lietuvą atėjusį krepšinį, tačiau daugiausiai dėmesio skiriama beisbolui. Apie jį rašyta beveik kiekviename numeryje, buvo paskelbtos šio iš Amerikos atėjusio žaidimo taisyklės, aprašomos jo subtilybės, piešiamos beisbolo aikštelės. Matyt, labai norėta išpopuliarinti šį žaidimą. Deja, nei anuo metu, nei dabar to padaryti nepavyko.

Dėmesio nestokojo ir lengvoji atletika: buvo aprašoma įrankių metimo, stūmimo technika, pateikiami taisyklingų judesių piešiniai, rašoma ir apie laimėjimus užsienyje.

Laikraštį spausdino „Varpo“ bendrovės spaustuvė Kaune. Kaina iš pradžių buvo 3–5 auksiniai, vėliau – 50 centų. Leidimas, deja, nutrūko dėl finansinių sunkumų.

E.Kubiliūnaitė ir S.Garbačiauskas

Populiaris būdavo tokios kūno kultūros pratybos. Karo mokyklos kariūnų piramidė (1927 m.)

TRISKART OLIMPINIS STADIONAS

PRAĖJUSIAME NUMERYJE SKELBĖME APIE RUGSĖJO 6–8 D. LOS ANDŽELO PRIEMIESTYJE LONG BIČE VYKUSIĄ TREČIĄJĄ TARPTAUTINĖS OLIMPINĖS KOLEKCIININKŲ ASOCIACIJOS (AICO) GENERALINĘ ASAMBLĖJĄ IR 24-ĄJĄ PASAULIO OLIMPINIŲ KOLEKCIININKŲ MUGĘ. JOSE DALYVAVĘS LIETUVOS OLIMPINĖS KOLEKCIININKŲ ASOCIACIJOS (LOKA) GENERALINIS SEKRETORIUS RIMANTAS DŽIAUTAS PLAČIAU INFORMUOJA APIE ŠIUOS RENGINIUS IR ATSAKO Į „OLIMPINĖS PANORAMOS“ KLAUSIMUS.

ALGIS BALSYS

Rimanto Džiauto archyvo nuotr.

Kolekcininkai prie Los Andželo memorialinio koliziejaus

Asamblėjoje naujuoju AICO prezidentu išrinktas buvęs šios organizacijos generalinis sekretorius Christophe'as Ait-Brahamas iš Prancūzijos. Jis šias pareigas perėmė iš lenko Romano Babuto.

Supažindinkite su naujuoju AICO prezidentu.

Jam 45-eri. Jis buvęs AICO ir Prancūzijos kolekcininkų asociacijos generalinis sekretorius. Pastarąjį dešimtmetį jo darbinė veikla susijusi su tarptautiniais Raudonojo kryžiaus projektais, taip pat su olimpinės filosofijos propagavimu, proginų kolekcininkų parodų rengimu. Pats naujasis prezidentas kolekcionuoja olimpinis talismanus ir kitą olimpinę atributiką. C.Ait-Brahamas yra žinomas fotografas, o jo mėgstamiausi objektai – kalnai. Jis yra įveikęs Paryžiaus, Miuncheno, Atėnų, Barcelonos, Berlyno ir kitus maratonus. Naujasis AICO prezidentas turi nemažai įvairių sumanymų, kaip or-

ganizacijos veiklą padaryti įdomesnę, patrauklesnę jaunimui.

LOKA kol kas yra asocijuota AICO narė. Kada tapsime tikraisiais nariais?

Tai įvyks kitais metais Lenkijoje. Generalinėje asamblėjoje buvo patvirtinta, kad 2019 m. gegužės 24–26 d. AICO asamblėja ir pasaulinė kolekcininkų mugė vyks kaimyninėje Varšuvoje. Tada bus minimas ir Lenkijos olimpinio komiteto pripažinimo šimtmetis. Tikiuosi, ten dalyvaus didelis būrys Lietuvos atstovų. Kad tapsime tikraisiais nariais, sėkmingai įveikę dvejų metų bandomąjį laikotarpį, abejonių praktiškai nekyla, nes mūsų veikla vertinama teigiamai.

Grįžkime į Long Biče vykusią kolekcininkų mugę. Kas įsiminė labiausiai?

Visų pirma buvo daug lankytojų, nes kartu vyko ir įvairios parodos. Per tris

dienas, organizatorių skaičiais, į mugę užsuko per 5 tūkst. žmonių. Žinoma, ne visi ką nors pirkė ar mainė, dauguma tik žiūrėjo ir dairėsi, kas kokius suvenyrus nemokamai dalijo. Tikri amerikiečiai. Beje, tarp jų buvo ir lietuviškų šaknų turinčių ar šiaip sentimentų Lietuvai jaučiančių žmonių. Jie sakydavo: „Iš tolo pamatėme plevėsuojančią Lietuvos vėliavą ir privalėjome priėti...“ Lietuviškai jie tik po kelis žodžius žinojo, nes tai senosios emigrantų bangos atstovai. Juos tikrais lietuviškais suvenyrais apdovanojau. Sulaukiau ir svečių, kurie žinojo Arvydą Saboną bei jo sūnų Domantą.

Didelės buvo kinų delegacijos. Sakau „delegacijos“, nes jie atėdavo atskiromis grupėmis. Domėjosi praktiškai viskuo. Pavyzdžiui, ne vienas teiravosi Lietuvos olimpinės rinktinės Pekino žaidynių nario ženklo. Deja, aš tokio neturėjau. Įdomu ir tai, kad tarp kinų – nemažai jaunų kolekcininkų. Kitos šalys, kaip ir mes, jaunimu nelabai gali pasigirti. Tokie visi pusamžiai, plius minus dešimt metų į vieną ir į kitą pusę. Mažai kolekcininkų moterų.

Kažkokių naujų, pavyzdžiui, ženkliukų gamybos, tendencijų nepastebėjau. O lietuviški ženkliukai nėra labai populiarūs. Ir net negaliu atsakyti kodėl.

Mugėje dalyvavo, regis, tik trisdešimt šalių atstovai. Tiesa, dar buvo 37 kolekcininkų klubai. Ar ne per mažai šalių?

Yra buvę ir keliomis dešimtėmis daugiau. Girdėjau, kai kurių šalių atstovams kelius į mugę užkirto sugriežtinta JAV vizų išdavimo tvarka. Akibrokštą pateikė italai: jie tuo pat metu surengė tarptautinę kolekcininkų mugę savo šalyje. Į JAV buvo atvykęs tik vienas italas. Nemanau, kad tai

kokia nors priešprieša. Paprasčiausiai italai išnaudojo tą situaciją, kad kai kurių šalių atstovai negavo JAV vizų...

Pasaulinių kolekcininkų mugių metu šeimininkai rengia savas parodas. Kaip buvo šį sykį?

Veikė net kelios parodos, vyko iškilmingi jų atidarymai, kuriuose dalyvavo ir 1984 m. Los Andželo olimpinių žaidynių talismanas erelis Samas. Šiuo metu tai vienas geidžiamiausių olimpinių suvenyrų. Tiesa, Samas turi būti pagamintas 1984 m. žaidynėms, o ne vėliau.

Parodose buvo net 80 stendų. Ekspozicijos buvo skirtos abejoms Los Andžele vykusioms 1924 ir 1984 m. olimpinėms žaidynėms bei Meksiko (50 m.) ir Seulo (30 m.) žaidynių jubiliejams paminėti. Tai olimpinių deglių, medalių, monetų ir kitos kolekcijos. Ir parodose, ir mugėje kasdien „dirbo“ JAV olimpiniai čempionai: lankytojams pasirašinėjo ant savo atvirukų, pasakojo apie savo sporto šakas, olimpinės žaidynes, platino autorines knygas. Praėjusiame numeryje jau minėjau, kad teko pabendrauti ir nusifotografuoti su Meksiko olimpiniu šuolių į aukštį čempionu Richardu Douglasu Fosbury. Su juo ir ženkliais pasikeitėme.

Kas įsiminė iš kultūrinės programos?

Be abejo, apsilankymas Los Andželo memorialiniame olimpiname kolidžyje, ten pat esančiame 90 tūkst. žiūrovų vietų olimpiniam stadione, kuriame buvo žaidžiamas amerikietiškas futbolas, o šiuo metu vyksta rekonstrukcija: keičiamos visos žiūrovų kėdės, konstruojama papildoma ložė, atliekami kiti darbai.

Šiame stadione vyko 1924 ir 1984 m.

R.Džiautas mugėje

vasaros olimpinių žaidynių atidarymai bei uždarymai. Dar po kelerių metų sakysime, kad tai vienintelis pasaulyje tris kartus olimpinis stadionas. Čia numatomas ir 2028 m. Los Andželo vasaros olimpinių žaidynių atidarymas! Kolizijoje apžiūrėjome 1924 ir 1984 m. olimpiadų atminimo lentas, kuriose iškalti visų šių žaidynių čempionų vardai ir pavardės. Baigiantis apsilankymui mūsų garbei stadiono aukure buvo įžiebta olimpinė ugnis.

Visa delegacija apsilankė „LA84 Foundation“ sporto centre, apžiūrėjome eksponuojamą įvairių dovanotą olimpinę atributiką.

Gal pavyko rasti ir įsigyti kokį nors Lietuvai ypač įdomų daikčiuką?

Per tris mugės dienas papildžiau savo ženklukų kolekciją. Tačiau nieko įspūdingo, susijusio su Lietuva, kitų šalių kolekcininkai neatsivežė. Tiesa, stendo kaimynas amerikietis turėjo le-

gendinius skeletais dabintus Lietuvos krepšinio rinktinės marškinėlius, kurie labai domino parodos lankytojus. Man puikiai pavyko juos pareklamuoti: papasakojau jų atsiradimo istoriją bei priminiau Lietuvos krepšinio pergalingą žygį 1992 m. Barselonoje iki bronzos medalių. Vienas lankytojas juos greit nupirko.

Visiems mugės dalyviams buvo įteikti TOK prezidento Thomo Bacho pasirašyti dalyvio sertifikatai.

Kaip juda į priekį LTOK 30-mečio jubiliejui LOKA narių rengiama knyga?

Dabar jau manau, kad knyga tikrai bus. Jos puslapiuose tilps visų LTOK apdovanojimų, išleistų olimpinių ženklukų, pašto ženklų, vokų, monetų, knygų nuotraukos ir trumpi aprašymai. Pagaliau ir Lietuva turės leidinį, kokius, ir net ne po vieną, turi dauguma šalių.

Lietuvos olimpinės rinktinės Pekino žaidynių nario ženklas

9000

AUKCIONAS

Tradicškai mugėje vyko kolekcininkų ir rengėjų dovanotų vertybių tyfusis aukcionas. Tarp aukciono gėrybių buvo 1912 m. Stokholmo olimpinių žaidynių oficialūs protokolai, Rio de Žaneiro žaidynių olimpinės ugnies nešimo estafetės deglas, olimpinių žaidynių dalyvių medaliai, čempionų marškinėliai ir t.t. Šio aukciono dalyviai priėję prie stalo garsiai neskelbdami rašo ant specialaus lapo siūlomą kainą. Aukciono metu surinkta beveik 9 tūkst. dolerių. Visi pinigai skirti asamblėjos ir mugės dalyvių kultūrinės programos išlaidoms padengti.

VILNIAUS SPORTO FESTIVALIS

Rugsėjo 29–30 d. „Litexpo“ parodų centre vyko kasmetinis Vilniaus sporto festivalis. Trečią kartą jame dalyvavo Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos (LOKA) nariai. Kaip ir kasmet, buvo surengtos parodos viešosiose festivalio erdvėse: Juozas Šalkauskas pristatė kaklaraiščių rinkinį su Lietuvos tautinio olimpinio komiteto, olimpinių žaidynių ir sporto klubų simbolika, Valdas Gecevičius iš savo gausios kolekcijos šį kartą parodė „Spalding“ krepšinio kamuolius su Eurolygos klubų logotipais, Vygintas Ališauskas demonstravo LKL klubų „Šiauliai“ ir

„Lietuvos rytas“, Lietuvos, Graikijos ir Ispanijos vyrų rinktinė žaidėjų ir trenerių autografus, o Laurynas Dapkevičius rodė kelias dešimtis „Statybos“, „Lietuvos ryto“ ir „Ryto“ komandose nuo 1997 iki 2018 m. žaidusių krepšinininkų marškinėlius. LOKA stendą taip pat papuošė Rimanto Džiauto krepšinininkų kortelės ir Kęstučio Skerio krepšinio ženkleliai.

Kolekcininkai dovanojo vaikams įvairių suvenyrų, aiškino, kaip pradėti kolekcionuoti ir kuo patrauklus šis pomėgis. Čia buvo dalijamas ir naujas „Olimpinės panoramos“ žurnalas.

Iš kairės: K. Skerys, L. Dapkevičius, V. Ališauskas ir J. Šalkauskas prie LOKA stendų

Tomio Gaubio nuotr.

DIZAINAS

APTARĖ OLIMPINES MADAS

Rugsėjo 25 d. Lietuvos tautiniame olimpietiniame komitete lankėsi sporto ir mados pasaulio atstovai. Su LTOK prezidente Daina Gudžinevičiūte ir Lietuvos olimpinio fondo atstovais susitiko dizainerė Agnė Kuzmickaitė bei sportininkų komisijos nariai Austra Skujytė, Andrius Gudžius, Saulius Ritteris,

Diana Lobačevskė ir Egidijus Balčiūnas.

Susitikimo dalyviai aptarė olimpietinių aprangų dizaino klausimus. Vyko diskusija, kaip turėtų atrodyti sportininkų apranga 2020 m. Tokijo žaidynėse. Susitikime apžvelgtos buvusios Lietuvos olimpinės kolekcijos, susipažinta su kitų šalių oficialiais sporto kostiumais.

Kursų dalyviai

KURSAI

SERTIFIKATAS – IR E.KRUNGOLCUI

Baigėsi keturis mėnesius trukę pirmą kartą Lietuvoje surengti sporto vadybos kursai pažengusiems. Per dešimt intensyvių mokymų dienų dalyviai gilino žinias lyderystės, strateginės vadybos, rinkodaros, finansų valdymo, renginių organizavimo srityse.

Kursus vedė profesionalūs lektoriai, buvo taikomi inovatyvūs mokymo metodai, skiriamos namų užduotys bei rengiamos kūrybinės dirbtuvės.

Mokymų sertifikatai įteikti 22 sporto

organizacijų delegatams. Tarp jų – krepšinio, futbolo, tinklinio, regbio, žirginio sporto, badmintono, beisbolo, imtynių, bangų sporto, šaudymo sporto atstovai, sporto mokyklų ir savivaldybių darbuotojai. Sertifikatą atsiėmė ir olimpinis medalininkas penkiakovinininkas Edvinas Krungolcas, ir slidininkas, olimpietis Mantas Strolia.

Mokymų vadovė – LTOK vykdomojo komiteto narė Agnė Vanagienė. Mokymus finansuoja Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpinio solidarumo programa ir LTOK.

POSĖDIS

LIETUVIŲ SPORTO FESTIVALIS AIRIJOJE

Rugsėjo 27 d. Lietuvos tautiniame olimpietiniame komitete vyko LTOK vykdomojo komiteto posėdis. Jame buvo patvirtinta į trečiąsias jaunimo olimpinės žaidynės Buenos Airėse vykstanti Lietuvos jaunimo olimpinė rinktinė, treneriai bei delegacijos nariai. Sąraše – 15 atletų, 8 treneriai, 8 aptarnaujančio personalo atstovai. Lietuvos rinktinės misijos vadovu patvirtintas LTOK olimpinio sporto direktorius Einius Petkus, vėliavnešiu ir komandos kapitonu – rutulio stūmikas Dominykas Čepys.

LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė informavo apie dalyvavimą 2019 m. Minske vyksiančių Europos žaidynių organizacinio komiteto bei Europos olimpietinių komitetų Vykdomojo komiteto posėdžiuose. LTOK užsienio ryšių direktorė Vaida Masalskytė pristatė projektus „All In“, „MIRACLE“, „One Game“, kuriuose dalyvauja arba juos padeda organizuoti Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, supažindino su TOK sportininkų karjeros programos lektorių rengimo kursais.

LTOK prezidentė informavo apie lapkričio mėnesį planuojamą LTOK vykdomojo komiteto išplėstinį išvažiuojamąjį posėdį Druskininkuose.

Patvirtinta naujos sudėties LTOK sportininkų komisija, paskelbtas Lietuvos olimpinės rinktinės reprezentacinės aprangos dizaino viešas konkursas, aptarta neseniai vykusio „LTeam“ konferencija. Apie sumanymą 2019-aisiais surengti Airijoje sporto festivalį Airijos lietuviams bei apie pasirengimą jam kalbėjo Lietuvos olimpinio fondo vadovas Mantas Marcinkevičius.

Į Lietuvos olimpinės rinktinės kandidatų sąrašą įtrauktas bėgikas Simas Bertašius, įvykdęs atrankos kriterijus.

Saulius Čirbos nuotr.

APDOVANOJIMAI

GRAŽUS BŪRYS
SUKAKTUVININKŲ

Rugsėjo 27 d. Lietuvos tautiniame olimpijame komitete pagerbti bei apdovanoti sportui ir olimpiniam sąjūdžiui nusipelnę asmenys. LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė 85-mečio proga LTOK lėkšte apdovanojo Mykolą Senkevičių – LTOK narį nuo pirmosios kadencijos, ilgametį LTOK garbės narį.

70-mečio proga Olimpiais žiedais apdovanotas Petras Statuta – LTOK atkūrimo darbo grupės narys, LTOK antrosios ir trečiosios kadencijos generalinis sekretorius ir generalinis direktorius, daugelio leidinių autorius. Tokios pat gražios sukakties proga buvusiam Panevėžio kūno kultūros ir sporto centro direktoriui Bronislovui Pliavgai įteiktas prizas „Citius. Altius. Fortius“. Toks pat prizas 70-mečio proga įteiktas Vytautui Tarailiui, nacionalinės kategorijos rankinio teisėjui, buvusiam daugkartiniam Lietuvos automobilių sporto čempionui. Prizai „Citius. Altius. Fortius“ įteikti ir 70-mečių minintiems Antanui Vilčinskui, ilgamečiam LTOK nariui, Lietuvos greitojo čiuožimo asociacijos prezidentui, bei Vladui Aldoniui, buvusiam Lietuvos fechtavimo rinktinės treneriui, Kauno sporto mokyklos „Gaja“ direktoriaus pavaduotojui.

Iš kairės: R.Zuoza, N.Papaurėlis, A.Vilčinskas, R.Gudžiauskas, R.Valiulis, B.Pliavga, D.Pavilionis, D.Gudžinevičiūtė, P.Statuta, M.Senkevičius, M.Astrauskas, V.Tarailė, J.Širvinskas, V.Burba, V.Aldonis

Juozas Širvinskas, buvęs ilgametis Lietuvos šaulių sąjungos vadas, Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos prezidentas, 65-mečio proga apdovanotas LTOK medaliu „Už nuopelnus olimpizmui“.

Prizai įteikti ir būreliui 60-mečių. Olimpiniam čempionui Remigijui Valiuliui LTOK prezidentė įteikė „Citius. Altius. Fortius“. Lietuvos irklavimo federacijos prezidentas, buvęs Lietuvos irklavimo rinktinės narys, šalies čempionas Dainius Pavilionis apdovanotas Olimpine žvaigžde. Ilgametis Panevėžio kūno kultūros ir sporto centro rankinio treneris Valdemaras Burba apdovanotas prizų „Citius. Altius. Fortius“. Romas Gudžiauskas, Lietuvos profesionalų

bokso federacijos prezidentas, bokso teisėjas, apdovanotas medaliu „Už nuopelnus olimpizmui“.

Ilgametis LTOK olimpinio švietimo komisijos pirmininkas, Švietimo ir mokslo ministerijos koordinavimas sporto klausimais Rolandas Zuoza 50-mečio proga apdovanotas Olimpine žvaigžde. Pusės amžiaus sukakties proga ilgametis Lietuvos vandensvydžio rinktinės treneris, tarptautinės kategorijos teisėjas, šalies Vandensvydžio federacijos trenerių tarybos vadovas Nerijus Papaurėlis ir ilgametis Lietuvos rankinio federacijos generalinis sekretorius, buvęs Lietuvos vyrų rankinio rinktinės vyr. treneris Miglius Astrauskas apdovanoti medaliais „Už nuopelnus olimpizmui“.

JUBILIEJUI – DAUGIAU NOMINACIJŲ

Prie pasaulinio „Fair Play“ judėjimo Lietuva oficialiai prisijungė prieš 25 metus – 1993 m. kovo 25 d. Lietuvos tautinio olimpinio komiteto iniciatyva tuomet buvo įkurta Kilnaus poelgio komisija. Vėliau komisija tapo Lietuvos kilnaus žaidimo komitetu, dabar ji žinoma Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto vardu.

Šis komitetas organizuoja Lietuvos kilnaus sportinio elgesio edukacines programas ir renginius vaikams bei jaunimui, už kilnius sportinius poelgius skiria apdovanojimus.

Per 24 veiklos metus lietuviškajam „Fair Play“ komitetui vadovavo Stanislovas Stonkus, Kęstas Miškinis, Arvydas Juozaitis, dabartinis prezidentas – dziudo imtynininkas, olimpietis Marius Paškevičius.

Minėdamas 25 metų jubiliejų Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komitetas didina nominacijų skaičių ir vietoje dviejų įsteigė šešias. Taip siekiama labiau atkreipti dėmesį į viso gyvenimo darbais sportui nusipelnčius žmones, kilnaus elgesio pavyzdį pademonstravusį žmogų, jaunąjį sportininką, kilniu elgesiu įkvėpusį kitus, taip pat bus apdovanotos organizacijos, institucijos, kurios savo elgesiu rodo pavyzdį ir prisideda prie kilnaus elgesio sklaidos.

Nominacijos:

- Metų kilnus poelgis (už kilnų poelgį 2018 m.)
- Kilnaus elgesio pavyzdys (už viso gyvenimo nuopelnus)

- Jaunojo sportininko arba komandos kilnus poelgis
- Pavyzdys bendraamžiams (už „Fair Play“ sklaidą ar kilnų poelgį tarp jaunimo)
- „Fair Play“ projektas
- „Fair Play“ organizacija (už visuomenės ugdymą, olimpinį vertybių ugdymą ir olimpizmo sklaidą).

Kandidatus apdovanojimams gauti kviečiame siūlyti iki lapkričio 15 d. el. pašto adresu: vita@ltk.lt

Daugiau informacijos ir nominacijos formą rasite: <http://ltk.lt/ltk/kilnus-sportinis-elgesys/>

FESTIVALIS

ĮKVĖPĖ PJONGČANGAS

„LTeam“ olimpinis žiemos festivalis, praėjusią žiemą svečiavęsis Jonavoje, grįžta į Druskininkus. Pirmąjį vasario savaitgalį festivalis vyks net tris dienas.

Vienu iš impulsų festivaliui augti tapo didelio lietuvių susidomėjimo sulaukusios Pjongčango žiemos olimpinės žaidynės. Įkvepiantis Tomo Kaukėno pasirodymas, rekordinis žaidynių transliacijų žiūrovų skaičius paneigė mitą, kad mūsų šalyje populiarūs tik vasaros sporto šakos.

Siekdamas, kad didelis visuomenės dėmesys žiemos sportui nenuslūgtų, festivalį rengiantis Lietuvos tautinis olimpinis komitetas drauge su Druskininkų miesto savivaldybe ir „Snow“ arena kitąmet siūlo itin plačią programą.

Vienu iš Druskininkų simbolių tapęs renginys išeis iš „Snow“ arenos ir apims didelę miesto teritoriją.

2019 m. vasario 1–3 d. aktyviai sportuojantiems veiklos netrūks – vyks ne vienas tarptautinis turnyras ir įvairiausios varžybos ant sniego bei ledo. Trečius metus iš eilės rungsis sporto klubų talismanai. Be populiarių vietinių talismanų, į Lietuvą atvyks Latvijos, Lenkijos, Estijos, kitų Europos šalių, o galbūt ir JAV atstovų.

Programoje taip pat numatytas ledo skulptūrų kūrimas, keli populiarių atlikėjų koncertai, parodomosios varžybos.

Tai buvo Druskininkuose užpėnai

Kaip ir kasmet į Druskininkus iš visos Lietuvos sugužės geltonieji mokykliniai autobusiukai, vežantys moksleivius – Lietuvos mokyklų žaidynių finalininkus. Visą savaitgalį žaidynių dalyviai varžysis finaliniame etape bei turės galimybę pasisvečiuoti „LTeam“ festivalyje, pasiklausyti koncertų.

Tradicškai dalyvavimas renginyje su „LTeam“ dalyvio pasu daugelyje rungčių bus nemokamas. Šis pasas – tarsi nemokamas bilietas, skirtas visoms renginio sporto rungtimis ir pramogoms išbandyti. Už kiekvieną atliktą užduotį „LTeam“ paso savininkas pelnys taškų, kuriuos susumavus gaus skirtingos vertės prizų. Naujausia informacija apie renginį – www.lteam.lt.

NAUJAS

KŪNO KULTŪROS IR SPORTO ĮSTATYMAS

Spalio 18 d. Seimas priėmė Kūno kultūros ir sporto įstatymą, kuriuo remdamasis jau nuo kitų metų gyvens šalies sportas. Naujasis įstatymas įsigalios 2019 m. sausio 1 d., jei prezidentė Dalia Grybauskaitė pasirašys Sporto įstatymo redakciją ir lydinčius teisės aktus.

Kūno kultūros ir sporto įstatyme nustatyti valdymo struktūros ir funkcijų pokyčiai, vykdomos reformos kūno kultūros ir sporto srityje. Įtvirtinta, kad valstybės sporto politiką formuos, koordinuos ir įgyvendins Švietimo ir mokslo ministerija, kuri nuo 2019 m. sausio 1 d. taps Švietimo, mokslo ir sporto ministerija. Naujame įstatyme numatyta trigubai didinti finansavimą sporto projektams, daugiau dėmesio skirti visuomenės fizinio aktyvumo skatinimui, aukšto meistriškumo sportui.

Kūno kultūros ir sporto departamentas

bus integruotas į ministerijos struktūrą kaip jos padalinys.

Įstatymas apima ir Kūno kultūros ir sporto rėmimo įstatymą, kurio atskiro nebeliks, o valdymo bei finansavimo nuostatos bus apibrėžtos viename dokumente. Numatyta, kad sporto projektai bus finansuojami per Sporto rėmimo fondą – lėšos bus skiriamos didesniai visuomenės fiziniam aktyvumui skatinti, sporto inventoriui ir įrangai įsigyti, kvalifikacijai kelti, sporto renginiams organizuoti, esamų sporto bazių plėtrai, priežiūrai ir remontui. Sporto projektams bus skiriamos lėšos, gaunamos iš akcizo pajamų už alkoholinius gėrimus ir apdorotą tabaką.

Švietimo ir mokslo ministerijoje atsiras ministro pavaduotojas, kuris bus atsakingas už sporto sritį. Dabar laikinai Kūno kultūros ir sporto departamentui vadovauja Kornelija Tiesnėsytė.

KNYGA

KUKLI, BET IŠVAIZDI

Lietuvos sporto muziejaus didžiojoje salėje, dalyvaujant gausiam sporto bendruomenės atstovų būriui, buvo pristatyta iš išorės kukli, tačiau išvaizdaus turinio ir iliustracijų knygelė apie dar 1991-aisiais įkurtą pirmąjį Lietuvos sporto muziejų, jo gyvavimo ir veiklos kelią.

Darbščių sporto ir olimpinio sąjūdžio entuziastų pastangomis iš pradžių buvo įkurtas Kauno Karo muziejaus sporto skyrius. 2005 m. jis tapo Lietuvos sporto muziejumi. Renginio dalyviai negailėjo gražių žodžių muziejaus švietėjiškai veiklai, vykdomai glaudžiai bendradarbiaujant su LTOK Kauno apskrities taryba, sporto veteranų klubu „Ažuolynas“ bei įvairiomis kitomis organizacijomis.

NETEKTIS

MIRĖ P.BAUMANNAS

Buenos Airėse, kuriose vyko jaunimo olimpinės žaidynės, mirė TOK narys, FIBA generalinis sekretorius Patrickas

Baumannas. Jam buvo 51-eri. P.Baumanną ištiko širdies smūgis.

Pagerbiant šveicarą tris dienas TOK būstinėje Lozanoje ir jaunimo olimpių žaidynių kaimelyje buvo iki pusės nuleistos vėliavos.

„Tai didžiulis šokas, kuris mus sukrėtė labai stipriai. Sunkiai galime patikėti šia siaubinga žinia. Tokį kaip visada – sunkiai dirbantį – jį matėme dar šiandien. Mes netekome jauno ir nuoširdaus lyderio, mylėjusio sportą ir kovojusio dėl jo ateities. Mūsų mintys – su jo žmona, vaikais ir šeima“, – sakė TOK prezidentas Thomas Bachas.

Užuojautą P.Baumanno šeimai Lietuvos tautinio olimpinio komiteto vardu pareiškė ir LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

POSĖDIS

APTARTOS ŽAIDYNĖS,
LTOK BIUDŽETAS

Spalio 25 d. vyko eilinis LTOK vykdomojo komiteto posėdis. Jo pradžioje LTOK viceprezidentas Romualdas Bakutis pasveikino LTOK prezidentę Dainą Gudžinevičiūtę su išrinkimu TOK nare.

„Kaip Tarptautinio olimpinio komiteto narė dirbsiu Sportininkų palaikymo komisijoje. Artimiausias posėdis – sausį Lozanoje. Buenos Airėse jau teko pareiga ir garbė apdovanoti kelių sporto šakų nugalėtojus“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

Buenos Airėse per pirmą kartą istorijoje vykusį TOK forumą „Olympism in Action“ D.Gudžinevičiūtei buvo įteiktas TOK apdovanojimas „Moteris ir sportas“. Už abu įvertinimus ji padėjo LTOK komandai, Vykdomojo komiteto nariams, federacijoms ir visai Lietuvos sporto bendruomenei.

Lietuvos misijos Buenos Airėse vadovas, LTOK sporto direktorius Einis Petkus supažindino su Lietuvos jaunimo olimpinės rinktinės rezultatais. 15 sportininkų, atstovavusių aštuonioms sporto šakoms, iškovojo tris visų spalvų medalius. Juos laimėjo dvi plaukikės. Auksą 50 m plaukimo krūtine rungtyje pelnė Agnė Šeilekaitė, o Kotryna

Alfredo Piazzi nuotr.

Teterevkova laimėjo 200 m plaukimo krūtine sidabrą ir 100 m plaukimo krūtine bronzą.

„Dauguma jaunųjų Lietuvos sportininkų įvykdė trenerių ir federacijų keltus uždavinius. Daugelis jų pirmą kartą dalyvavo tokio masto renginyje, varžėsi žiūrų pilnose arenose, patyrė transatlantinę kelionę ir laiko juostų skirtumus. Tikime, kad šios žaidynės jiems bus neįkainojama patirtis bei didžiulis emocinis užtaisas žengti į suaugusiųjų sportą“, – kalbėjo E.Petkus.

R.Bakutis pristatė 2018 m. LTOK, o generalinis sekretorius Valentinas

Paketūras – Lietuvos olimpinio fondo biudžeto pirmojo–trečiojo ketvirčio vykdymo apyskaitas. Pasak R.Bakučio, biudžeto vykdymas nuolat yra dėmesio centre, stebimas ir analizuojamas direktorato finansų padaliniuose bei LTOK finansų ir ekonomikos komisijoje. „Reikia pasidžiaugti, kad 2018 m. LTOK pajamos yra surinktos, deficito biudžete nėra. Pinigai paskirstyti ir leidžiami pagal griežtas taisykles ir LTOK asamblėjoje patvirtintą programą“, – pabrėžė R.Bakutis.

Lietuvos olimpiečių asociacijos prezidentė, LTOK VK narė Lina Kačiūsytė informavo apie tarptautinį olimpiečių simpoziumą Lenkijoje.

APDOVANOJIMAI

DVIGUBA ŠVENTĖ

Spalio 25 d. į tradicinius kas mėnesį rengiamus LTOK apdovanojimus šį kartą buvo pakviesti ne tik olimpizmui nusipelnę žmonės, neseniai minėję jubiliejinės sukaktis, bet ir legendiniai olimpiečiai, 1968 m. Meksiko olimpiadų žaidynių medalių laimėtojai. Kaip žinoma, XIX olimpiados žaidynėse dalyvavo dešimt sportininkų iš Lietuvos ir net devyni iškovojo medalius. Deja, šeši jau iškeliavę anapilin, tarp jų ir pirmasis Lietuvos olimpinis čempionas Danas Pozniakas, kitas boksininkas sidabro medalio laimėtojas Jonas Čepulis, čempionu tapęs tinklininkas Vasilijus Matuševas, bronzos medalius laimėję irkluotojai Zigmas Jukna, Juozas Jagelavičius, taip pat Apolinaras Grigas...

D.Gudžinevičiūtė specialius LTOK prizus įteikė irkluotojams bronzos medalių laimėtojams Antanui Bagdonavičiui ir Julijui Vytautui Briedžiui bei su sidabro medaliu iš Meksiko grįžusiam penkiakovininkui Stasiui Šaparniui. Meksike bronziniu prizininku tapęs

Alfredo Piazzi nuotr.

Iš kairės: E.Prunskienė, J.V.Briedis, D.Gudžinevičiūtė, A.Bagdonavičius, S.Šaparnis, J.Sabutis, J.Ševeliovas, J.Mikailionis

krepšininkas Modestas Paulauskas renginyje negalėjo dalyvauti.

LTOK medaliais „Už nuopelnus olimpizmui“ buvo apdovanoti: 80-mečio proga buvęs ledo ritulininkas, futbolininkas, o paskui treneris Jurijus Ševeliovas, 70-mečio proga – buvęs ilgametis Lietuvos kūno kultūros ir

sporto komiteto statybos ir sporto bazių valdybos viršininkas bei Lietuvos sporto draugijos „Žalgiris“ sporto bazių skyriaus vedėjas Jonas Mikailionis, 50-mečio proga – Lietuvos olimpinės akademijos referentė Enriketa Prunskienė bei būrį olimpiečių parengęs Tauragės sporto mokyklos imtynių treneris, Lietuvos nusipelnęs treneris Jonas Sabutis.

Projekto dalyviai

PATVIRTINTAS ETIKOS KODEKSAS

Spalio mėnesį dvi dienas Kaune vyko projekto „Lietuvos mažųjų žaidynės“ antrojo etapo organizatorių mokymai, kuriuose dalyvavo 53 ikimokyklinio ugdymo įstaigų pedagogai. Jie tobulino bendradarbiavimo įgūdžius, diskutavo apie sąžiningą žaidimą kartu su olimpiečiu, „Fair Play“ komiteto Lietuvoje prezidentu Mariumi Paškevičiumi. Projekto dalyviai dalijosi savo patirtimi, kaip sprendžia kilusias proble-

mas, kartu su lektoriais identifikavo projekto vertybes, aptarė, kaip įveikti iššūkius.

Antrąją mokymų dieną pedagogai pradėjo sporto salėje – galvojo užduotis naujam projekto „Lietuvos mažųjų žaidynės“ sezonui. Aktyviuosius mokymus vedė projekto partneriai – Respublikinės ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacijos prezidentė Audronė Vizbarienė ir Ugnė Avižienytė.

Buvo patvirtintas projekto „Lietuvos mažųjų žaidynės“ etikos kodeksas, kuriuo tikimasi kelti jo kokybę bei užtikrinti didesnę dalyvavimo džiaugsmą pedagogams, vaikams ir jų tėvams.

Naujasis Lietuvos mažųjų žaidynių sezonas prasidės 2019 m. sausį, o registracija į žaidynes jau vyksta nuo lapkričio.

Daugiau informacijos www.ltok.lt

SPORTO KINO FESTIVALIS

Sporto kino festivalis – kultūrinis projektas, kuriuo siekiama užmegzti dialogą su plačiąja šalies visuomene. Toks kino festivalis – vienintelis Lietuvoje, skirtas sportui. Juo siekiama supažindinti žiūrovus su sporto istorija, sporto ir aktyvaus gyvenimo būdo teikiama nauda, įvairių šalių kultūromis ir olimpinio judėjimu.

Projektą įgyvendina Lietuvos tautinis olimpinis komitetas kartu su Vilniaus uni-

versiteto Sporto ir sveikatos centru. Toks kino festivalis rengiamas jau antrus metus.

2018 m. festivalio tema – įtraukimas bei įvairovė. Ši tema pasirinkta norint įtraukti Lietuvos visuomenę į dialogą apie kylančias socialines, ekonomines, rasines, lytines ir kitas problemas ir siekiant aptarti, kaip sportas gali padėti jas įveikti.

Pagrindinėje festivalio programoje žiū-

rovai galės išvysti dešimt skirtingų kino juostų. Vilniuje ir Kaune po kiekvieno filmo vyks diskusijos ir pokalbiai su olimpiečiais, filmų kūrėjais bei įdomiais žmonėmis.

Gruodžio 6–9 d. vyksiantis festivalis plečiasi ir šiais metais sporto kiną galės išvysti ne tik vilniečiai bei kauniečiai, bet ir klaidiečiai.

Daugiau informacijos www.ltok.lt

OLIMPINĖ SAVAITĖ

Olimpinė savaitė – tai Lietuvos pradinukams ir jų pedagogams skirtas projektas. Per spalio 22–26 d. vykusią registraciją dalyvauti Olimpinės savaitės projekte panoro beveik 400 pradinių klasių. Mokytojai ir, žinoma, vaikai sužinos įdomių dalykų apie fizinį aktyvumą, sveiką gyvenseną, linksmas veiklas.

Projektą įgyvendino Lietuvos sveikatos apsaugos, Švietimo ir mokslo ministerijos bei Lietuvos tautinis olimpinis komitetas.

VISI SKIRTINGI, BET STIPRŪS KARTU

SPORTO KINO FESTIVALIS

VILNIUS | KAUNAS | KLAIPĖDA

Laisvo judėjimo kolekcija

Rudens ir žiemos
kolekcijos ieškokite
Audimo parduotuvėse ir
www.audimas.com

AUDIMAS